

Vergaderjaar 2014–2015

29 628

Politie

Nr. 533

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG

Vastgesteld 10 juni 2015

De vaste commissie voor Veiligheid en Justitie heeft op 9 april 2015 overleg gevoerd met Minister van der Steur van Veiligheid en Justitie over:

- **de brief van Minister Opstelten van Veiligheid en Justitie d.d. 5 februari 2015 over de voortgang van de verbetering van het aangifteproces (Kamerstuk 29 628, nr. 504);**
- **de brief van Minister Opstelten van Veiligheid en Justitie d.d. 23 februari 2015 met een overzicht van de huisvestingslocaties van de basisteams van de Nationale Politie (Kamerstuk 29 628, nr. 508);**
- **de brief van Minister Opstelten van Veiligheid en Justitie d.d. 25 februari 2015 met een reactie op publicatie over boa's (Kamerstuk 29 628, nr. 509);**
- **de brief van Minister Opstelten van Veiligheid en Justitie d.d. 26 februari 2015 met een beleidsreactie op het rapport over de evaluatie van het Landelijke ExpertiseCentrum Diversiteit (LECD) om activiteiten te identificeren die geborgd zouden moeten worden binnen de Nationale Politie (Kamerstuk 29 628, nr. 510);**
- **de brief van Minister van der Steur van Veiligheid en Justitie d.d. 25 maart 2015 met de aanbieding van het rapport Parate kennis bevoegdheden politie (Kamerstuk 29 628, nr. 513);**
- **de brief van Minister van der Steur van Veiligheid en Justitie d.d. 27 maart 2015 met de aanbieding van het rapport Meldkamers en de voortgang LMO (Kamerstuk 29 517, nr. 96);**
- **de brief van Minister van der Steur van Veiligheid en Justitie d.d. 1 april 2015 met aanvullende informatie over 3D-aangiftelocaties (Kamerstuk 29 628, nr. 515);**
- **de brief van Minister van der Steur van Veiligheid en Justitie d.d. 7 april 2015 met een reactie op de brief van de politievakbonden over de personele reorganisatie Nationale Politie.**

Van dit overleg brengt de commissie bijgaand geredigeerd woordelijk verslag uit.

De voorzitter van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie,
Ypma

De griffier van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie,
Hessing-Puts

Voorzitter: Berndsens-Jansen
Griffier: Van Doorn

Aanwezig zijn negen leden der Kamer, te weten: Berndsens-Jansen, Bontes, Helder, Kooiman, Oskam, Segers, Van der Staaij, Tellegen en Wolbert,

en Minister van der Steur van Veiligheid en Justitie, die vergezeld is van enkele ambtenaren van zijn ministerie.

Aanvang 10.00 uur.

De **voorzitter**: Ik heet alle aanwezigen welkom. De spreektijd per fractie is zeven minuten. Per fractie zijn twee interrupties toegestaan.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Voorzitter. Het is goed om vandaag met de kersverse Minister van Veiligheid en Justitie van gedachten te wisselen over de politie, de vrouwen en mannen die dag in dag uit onze veiligheid bewaken. Ik zeg het vandaag opnieuw: de taak die op de schouders van de politie rust, is geen eenvoudige taak. Het is een zeer verantwoordelijke taak in een wereld waarin veiligheid helaas steeds minder vanzelfsprekend is. De vrouwen en mannen in blauw vervullen bovendien hun taak in een periode waarin een grootse reorganisatie plaatsvindt. Zijne Majesteit de Koning zei het gisteren tijdens de uitreiking van de standaard treffend: «Reorganiseren is nooit gemakkelijk. Helemaal niet als het gaat om het dagelijks werk van meer dan 60.000 mensen. En als er belangen op het spel staan die essentieel zijn voor ons allemaal: bescherming van de democratie, handhaving van de wet en uitoefening van het gezag op straat.» De VVD heeft veel waardering en respect voor de inzet en de professionaliteit van de politie in deze roerige tijden. Er is dan ook reden om stevig de vinger aan de pols te houden, realistisch te zijn en te blijven, koers te houden en bij te sturen als dat moet. De VVD heeft er alle vertrouwen in dat ook deze Minister zich in die lijn kan vinden. Wij vragen dezer dagen veel van onze vrouwen en mannen in blauw. Niet voor niets heb ik tijdens het vorige politieoverleg in de Kamer de discussie geopend over de oneigenlijke taken. De belasting van onze politie vraagt om heldere prioriteiten en het slimmer onderling organiseren van taken. Ik hoor graag van de Minister wanneer ik het overzicht tegemoet kan zien van de taken die niet alleen tot het domein van de politie behoren, die veel tijd en menskracht vergen en die door betere samenwerking met andere instellingen tot meer ruimte voor de kerntaken van de politie kunnen leiden, namelijk het handhaven van de openbare orde en veiligheid.

Ik vraag opnieuw specifiek aandacht voor de discussie over de zorg voor verwarde personen. Hoe staat het met de toezegging van de vorige Minister aan de VVD om met de ggz tot landelijke afspraken over de taakverdeling van de zorg voor verwarde personen te komen? Er bestaat sinds 2012 een landelijk convenant tussen politie en de ggz. Wat heeft dit samenwerkingsverband tot nu toe voor resultaat opgeleverd?

De politie moet goed beslagen ten ijs komen om onze veiligheid te kunnen bewaken. Ik noem een aantal punten dat hiermee te maken heeft. Op de eerste plaats moet de politie kunnen communiceren met de mensen voor wier veiligheid ze in de bres springt of tegen wie ze moet kunnen optreden. Ik heb het over de taaleis voor nieuwe agenten. Een Nederlandse agent spreekt Nederlands, zo simpel is het. Een Nederlandse agent die zich onze taal niet eigen heeft gemaakt, kan niet functioneren op straat, kan het gesprek met mensen niet aangaan en kan geen proces-verbaal opmaken. De VVD heeft zich dan ook geërgerd aan de recente uitlatingen van korpschef Bouman, die verkondigde dat hij het voldoende aan de taaleis niet langer als toelatingsvoorwaarde voor de opleiding tot

agent wil handhaven. Dat is een volstrekt verkeerd signaal. Natuurlijk is de VVD er voorstander van dat diversiteit binnen het politiekorps voldoende gewaarborgd is, daarover bestaat geen misverstand. Maar ook een jonge man of vrouw met een allochtone achtergrond dient Nederlands te kunnen spreken als hij of zij solliciteert bij de Nationale Politie. Het pleidooi om de taaleis als toelatingscriterium los te laten uit angst voor onvoldoende agenten met een allochtone achtergrond is de omgekeerde wereld. De VVD wil klip-en-klaar van de Minister horen dat de taaleis gehandhaafd wordt bij de toelating van nieuwe agenten.

Mevrouw **Kooiman** (SP): Ook de SP is van mening dat er door de agent op straat Nederlands gesproken moet worden. De taalbeheersing moet goed op orde zijn. Maar volgens mij is hetgeen mevrouw Tellegen zegt niet wat de korpschef bedoeld heeft. Hij wil de taaltoets die nu bij aanvang plaatsvindt, verplaatsen naar het moment dat agenten werkelijk operationeel zijn in de korpsen. Sommige mensen hebben gewoon iets meer tijd en scholing nodig. Hij wil de mensen die het er wat moeilijker mee hebben graag die kans bieden. Wat is daar eigenlijk mis mee?

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Dat heb ik zojuist geprobeerd uit te leggen. Er is een verschil van inzicht. Ik vind dat de taaleis een toelatingscriterium moet blijven voor de opleiding bij de Nationale Politie. De korpschef heeft echter vorige week, of de week daarvoor, in een rondetafelgesprek met de veiligheidsketen gezegd dat men de taaleis niet langer een toelatingseis wil laten zijn, omdat gestreefd wordt naar meer diversiteit in het korps, een streven dat de VVD overigens helemaal onderschrijft. Men wil de taalbeheersing gedurende de opleiding bijspijkeren. Dat vindt de VVD een verkeerd signaal. We stellen bij het aannamebeleid in Nederland aan een heleboel mensen een minimumtaaleis. Ik denk aan iemand die kleuterjuf wil worden. De VVD pleit er zelfs voor om geen bijstand uit te keren als je geen Nederlands spreekt. Dan kan het niet zo zijn dat we die taaleis voor toelating bij de politie laten varen.

De **voorzitter**: Er zijn negen woordvoerders. De interrupties en de beantwoording moeten kort en bondig plaatsvinden. Ik zal daar streng op toezien.

Mevrouw **Kooiman** (SP): Ook de kleuterjuf hoeft bij aanvang niet aan de taaleis te voldoen, net als een neerlandicus, maar zij moet wel aan de taaleis voldoen op het moment dat ze van de opleiding komt en daadwerkelijk aan de slag gaat. Ik denk dat de korpschef dit bedoelde. Ik ben het er helemaal mee eens dat we sommige mensen beter moeten scholen, maar laten we de diversiteit in het oog houden.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): In het verlengde van de taaleis wil ik de Minister ook graag vragen naar de 25% van de agenten in zijn korps die van een allochtone achtergrond zouden moeten zijn. Is dat een streven of een quotum? De VVD kan zich vinden in een streven, daar spreekt een ambitie uit, maar we zijn tegen een quotum omdat kwaliteit altijd boven kwantiteit gaat.

Een agent moet goed zijn werk kunnen doen, maar dat hoeft niet per se vanachter een bureau. Sterker nog: liever niet. De VVD ziet de politie graag zo veel mogelijk op straat. We maken ons dan ook niet bij voorbaat zorgen over het huisvestingsplan en het sluiten van politiebureaus. Wat de VVD betreft, gaat het om drie dingen: bereikbaarheid, benaderbaarheid en een dienstverlenende houding van de politie. Die drie zaken kunnen ook op een andere wijze gerealiseerd worden dan vanuit een politiebureau. De VVD steunt de Minister dan ook in het nieuwe dienstverleningsconcept van de politie. Toch begrijpt de VVD de onrust over het bericht dat er in de komende tien jaar politiebureaus worden gesloten. De

VVD wil dat bureaus pas gesloten worden als de politieagent op straat met de noodzakelijke middelen is uitgerust. Ook moet de invoering van de digitale aangifte op orde zijn. In de brief wordt hoog opgegeven van 3D-aangifte en de uitbreiding van internetaangifte. De Minister zegt dat hij een kwalitatief hoogwaardig aangifteproces nastreeft, maar geeft ook aan dat hij niet alles tegelijkertijd kan. Dat is logisch, maar het gaat de VVD om de relatie tussen het sluiten van de bureaus en het kwalitatief net zo hoogwaardige alternatief. Graag een reactie.

De heer **Oskam** (CDA): Het ging ineens heel snel, maar ik hoorde mevrouw Tellegen zeggen dat de politie terug moet naar de kerntaken. Dat is natuurlijk een heel mooi streven en dat willen we allemaal wel. Ik hoorde gisteren bij het NOS-Journaal de voorzitter van de Centrale Ondernemingsraad Nationale Politie (COR) zeggen dat er een gat in de begroting zit van 230 miljoen. Mevrouw Tellegen en ik hebben daar in januari al voor gewaarschuwd. De Minister zei toen dat het allemaal wel meeviel. Maar het gat is er wel en de COR heeft nu de noodklok geluid. De COR zegt dat de keuze gemaakt moet worden om bepaalde zaken dan maar niet meer te doen. Ik vraag aan mevrouw Tellegen – die ook verantwoordelijk is voor het regeringsbeleid – wat de politie volgens de VVD kan laten vallen.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Het gaat mij niet om het kader van 230 miljoen. Mij gaat het er primair om dat de politie in deze ingewikkelde tijden waarin ze meer taken op haar bord krijgt, heel kritisch moet bekijken waartoe zij primair op aarde is. Als het aan de VVD ligt, is dat voor het bewaken van de openbare orde en veiligheid. Er zitten een heleboel taken omheen, zoals in relatie tot het OM of tot verwarde personen, waar de politie veel tijd, uren en mensen aan kwijt is. Als andere instellingen dat slimmer en efficiënter organiseren, kunnen we op dat vlak een slag slaan, zodat de politie zich nog beter kan richten op haar primaire taken. Dat is mijn streven, dat is waar ik de vorige keer al voor gepleit heb en daar pleit ik nu weer voor.

De heer **Oskam** (CDA): Ik constateer dat mevrouw Tellegen eromheen draait. De politie gaat al terug naar de kerntaken, maar ze heeft minder geld. Er moeten keuzes gemaakt worden en de COR zegt – en ik hoor dat ook vaak van het ministerie – dat er dan maar politiemensen uit moeten. Maar dan kun je die kerntaken helemaal niet meer doen. Waar zit de rek bij de VVD?

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Misschien heeft de heer Oskam naar het item van de NOS over dit onderwerp gekeken. Wij zaten beiden in dit item gemonteerd. Ik heb duidelijk gezegd dat ik me niet herken in die noodklokgeluiden. Ik zie absoluut dat de organisatie onder druk staat, dat we meer moeten doen met minder, maar ik heb er vertrouwen in dat dat kan, mits we de zaken slimmer en efficiënter organiseren. Daartoe is de discussie over oneigenlijke taken en kerntaken een mogelijkheid waar ik graag mee verder wil.

De heer **Segers** (ChristenUnie): Wij hebben van de vorige woordvoerder van de VVD-fractie begrepen dat er niet bezuinigd mag worden op veiligheid. Dat was een heel helder statement wat hij maakte, samen met de woordvoerder van de PvdA. Als er inderdaad gaten vallen, zoals nu ter grootte van 230 miljoen, dan zal er per saldo bezuinigd en ingeboet worden op veiligheid. Oftewel: moet er niet gewoon geld bij als je aan dat statement vasthoudt?

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Ik ken die uitlatingen van de vorige woordvoerder van de VVD-fractie ook. Hij zit hier nu in een andere hoeda-

nigheid. Ik wil niet op die discussie vooruitlopen. Ten eerste is dat een discussie die hoort bij de begrotingsbehandeling, de voorjaarsnota of wat dan ook en dan wil ik die graag voeren. Ten tweede constateer ik – en dat is niet om flauw te doen – dat wij op korte termijn nog een apart debat voeren over de stand van zaken van de reorganisatie. Ik vind dat deze discussie zowel over het tempo van de reorganisatie als over de middelen gevoerd moet worden.

De heer **Segers** (ChristenUnie): Staat de VVD dan nog steeds achter de uitspraak dat er niet bezuinigd mag worden op veiligheid? Is het de inzet van de VVD dat de gaten worden opgevuld? Ik bedoel niet zozeer binnen de begroting, maar dat er gewoon extra geld naar de politie gaat.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Het klinkt flauw, maar ik wil niet op die discussie vooruitlopen. De begroting van V en J staat onder druk, dat kan iedereen zien. De discussie over de vraag of er al dan niet geld bij moet, lijkt mij echter allereerst een discussie die de Minister van Veiligheid en Justitie op een ander moment met zijn collega van Financiën moet voeren. Dan moet maar blijken of er geld is. De eerste gelegenheid om de discussie daarover te voeren, is tijdens de behandeling van de Voorjaarsnota of in een apart AO over de reorganisatie en de kosten die daarmee gemoeid zijn.

Er zijn geluiden over politiebureaus die nu al worden gesloten. Wat is er waar van die verhalen en kan de Minister daar een toelichting op geven? Over ICT wordt komende week op verschillende plaatsen in de Kamer uitgebreid gesproken. De VVD heeft de brief van de Minister over het aanbestedingsproject ICT met aandacht gelezen. Het verdient geen schoonheidsprijs. Uit de brief blijkt dat er lessen worden getrokken uit de wijze waarop dit is verlopen. Dat is hard nodig, want kwaliteit kan een prijskaartje hebben, maar dan moet heel duidelijk zijn voor welk bedrag welke prestatieafspraken zijn gemaakt. Er moet over dit soort afspraken en de motivatie om in bepaalde gevallen specifieke externe expertise in te schakelen duidelijker worden gerapporteerd. Als van reguliere aanbestedingsregels wordt afgeweken, wil de VVD graag dat dit niet alleen in het jaarverslag wordt gemeld, maar ook gemotiveerd gebeurt. Op deze manier wordt transparanter waarom overschrijding noodzakelijk was. Ik vraag een toezegging van de Minister.

Wij vragen veel van onze agenten en dan mogen zij ook wat van ons vragen. Ik doel op de politieacties van de laatste weken. Gisteren klonk op het Malieveld nog de roep om een goede cao. Ik meng mij nadrukkelijk niet in de lopende cao-onderhandeling tussen de Minister en de politie. Wel vraag ik er aandacht voor dat de acties van de politie niet tot onveilige situaties mogen leiden.

Wanneer agenten onze veiligheid bewaken en daardoor genooddaakt zijn hun wapen in gevaarlijke situaties te gebruiken, moet dat natuurlijk zorgvuldig en op onafhankelijke wijze gebeuren. Korpschef Bouman schreef er een aantal weken geleden een treffend blog over. De VVD ondersteunt dat pleidooi en vindt ook dat een schietende agent niet op hetzelfde beklagdenbankje thuishoort als een crimineel. Mijn fractie wil dan ook dat de Minister werk maakt van de aanpassing van de wet op dit punt. Er moet kritisch gekeken worden naar het uitgangspunt «delict doodslag» en de status van verdachte voor een schietende agent die zijn werk doet. Ik heb er ook Kamervragen over gesteld. Graag een reactie van de Minister.

Tot slot kom ik op het punt van het geweld op het spoor. Dit moet een halt worden toegeroepen. Meer dan twee meldingen van agressie op treinen en stations per dag is onacceptabel. Het geweldsmonopolie blijft overeind. Tegelijkertijd zijn er nu al categorieën boa's die wapenbevoegd zijn. De wet staat dit al toe, maar de boa's in dienst van de NS dragen vooralsnog geen wapenstok of pepperspray. Wat is hiervoor de afweging

geweest? En hoe kijkt de Minister aan tegen de inzet van dergelijke boa's op treinen?

Mevrouw **Kooiman** (SP): Voorzitter. Het is de Minister denk ik gisteren niet ontgaan: bijna 3.000 boze agenten stonden voor zijn deur omdat zij gewoon wat meer waardering en respect willen. Heel veel konden er niet mee, maar waren er graag bij geweest. De Koning heeft in de troonrede beloofd dat ze eindelijk van de nullijn zouden afkomen. Ik begreep dat vanuit het ministerie weer gevraagd wordt om op die nullijn te blijven en maar een paar weekenden extra te werken. Zo werkt het niet, daar blijft geen waardering en respect uit. Ik heb gezien dat de Minister een gele kaart heeft gekregen. Hij werd teruggestuurd naar het ministerie om er een nachtje over te slapen. Wat heeft dat nachtje rust opgeleverd? Dit is een van de eerste AO's over dit onderwerp met deze Minister. Ik dacht: wat kan ik voor deze Minister doen? Zo ben ik dan ook wel weer. Ik heb een heus inwerkdossier voor hem gemaakt. Dat wil ik hem graag via de griffier overhandigen. Mogelijk is het het ministerie niet ontgaan dat de SP onderzoek onder 2.000 agenten heeft mogen doen. Zij hebben belangrijke adviezen voor deze Minister. Uit het onderzoek komt namelijk naar voren dat zij niet erg tevreden waren over uitspraken van de vorige Minister. Dat staat er goed in beschreven. Ook geeft 81% aan dat er onvoldoende researchcapaciteit is om bijvoorbeeld door te rechercheren. 71% van de agenten is ontevreden over het aantal arrestaties van inbrekers en het terugpakken van misdaadgeld. Dat is een belangrijke prioriteit van deze Minister. 90% vindt het terugbrengen van de politiesterke, hetgeen het kabinet doet, een slecht plan. Dit rapport staat bol van schokkende uitkomsten en heel veel adviezen van de agenten zelf. Ik wil de Minister vragen of hij kan reageren op dit rapport, op zijn agenten. Ik snap dat het even wat tijd kost om het allemaal goed door te lezen. De Minister mag ook schriftelijk reageren, maar wat gaat hij met deze adviezen doen?

De Minister hoort het: agenten maken zich enorm veel zorgen over de capaciteit. Ze zeggen dat er onvoldoende rechercheurs en agenten op straat zijn. Ook als je kijkt naar de feiten en de cijfers van de Minister zelf, loopt de inzetbare operationele sterkte flink achteruit, meer nog dan op het eerste gezicht lijkt. Op dit moment hebben we een operationele sterkte van 51.500 politiemensen. De Minister wil dit aantal in 2019 met 2.000 terugbrengen. Wanneer de aspiranten alleen voor hun inzetbare deel worden meegerekend, loopt de werkelijke inzetbaarheid met 4.000 terug. Wat heeft de Minister daarop te zeggen? De COR gaf dit ook als belangrijk punt mee gisteren in het NOS-Journaal. De COR trok aan de bel en zei dat alle bezuinigingen bij elkaar voor een tekort van 1 miljard zorgen. Dat gaat natuurlijk op een gegeven moment ten koste van de veiligheid. Wanneer houden die bezuinigingen op, waarom roept deze Minister ze geen halt toe en wanneer klopt hij bij de Minister van Financiën aan voor meer geld? Want dat is uiteindelijk nodig.

Dan kom ik op een belangrijke punt waar agenten zich over uitspreken: de sluiting van de posten. De grootste zorg zit met name in de aanrijtijden. Daar is de Minister zelf ook verantwoordelijk voor. Als je de posten sluit en de werkgebieden veel groter en wijder worden, heeft dat natuurlijk niet alleen consequenties voor de veiligheid van de burger, maar ook voor de agenten zelf. Ik houd een overzicht van de kaart van Nederland omhoog zodat iedereen het kan zien. Daar waar het rood is, is het niet goed.

Normaal gesproken is rood een heel mooie kleur, maar in dit geval is het gevaarlijk rood. De helft van Nederland kleurt rood. Dat wil zeggen dat de aanrijtijden daar nu al niet gehaald worden. Op aandringen van de SP, maar ook van de PvdA, kwam de vorige Minister met een brief, waarin hij heel omslachtig aangaf waar de posten openbleven. We moesten zelf uitrekenen welke posten zouden sluiten. De Minister is uiteindelijk met een actueel overzicht gekomen, maar het ontbreekt aan een goed

overzicht van de consequenties. Als je nu al ziet dat in de helft van Nederland de aanrijtijden niet gehaald worden, dan wil ik graag van de Minister weten wat er gebeurt als je die posten sluit. Ik wil graag een risicotaxatie.

De Minister heeft ook het zorgelijke rapport van de inspectie over de meldkamers bekeken. Uit het rapport kwam naar voren dat er een groot tekort aan gekwalificeerd personeel is. Er wordt onvoldoende geschoold, de ICT is een groot probleem en er is sprake van capaciteitsproblemen. De Minister zegt dat de oplossing één grote meldkamerorganisatie is. Daar moeten we zes jaar op wachten, maar wat gaat de Minister dan nu doen? Ik kom op het bezoek van het CDA en de SP aan Tilburg. Wij trekken regelmatig samen op, bijvoorbeeld met de aanpak van synthetische drugs. De heer Oskam en ik hebben ook samen schriftelijk vragen over het tegengaan van deze drugs gesteld. De Minister gaf aan goed te willen bekijken of je synthetische drugs strafbaar kunt stellen. Het gaat dan om stoffen die misschien niet op de lijst staan, maar waarvan je wel weet dat ze worden gebruikt voor de vervaardiging van synthetische drugs. Wanneer kunnen we hier wat meer van verwachten? Wij zijn erg blij dat de Minister ermee aan de slag wil gaan, maar we willen natuurlijk wat meer vaart erin.

Waar ik wat minder over te spreken ben, is dat de politieagenten die ter plekke komen en de rechercheurs die daadwerkelijk achter de boeven uit de drugslabs aangaan, soms de laboratoria moeten betreden. Dan staan ze met hun rubberen schoentjes in een plas zoutzuur. Dat is echt gebeurd. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Er is wel een speciale dienst voor, de Landelijke Faciliteit Ondersteuning Ontmantelen (LFO), maar je moet agenten niet vragen om een boef te laten lopen omdat ze moeten wachten op de LFO. Dat werkt niet bij agenten, die willen gewoon zo'n drugslab binnen en boeven pakken. Wat gaat de Minister hieraan doen? Die agenten vragen gewoon om een paar luchtmaskers en stevige schoenen, waardoor ze beschermd zijn.

Tot slot ga ik in op de parate kennis bij de politie. De inspectie zegt dat deze onvoldoende is, dat agenten voldoende geschoold moeten worden en dat er een formele regeling en een periodieke toetsing van hun kennis moet komen. De oplossing van de Minister is dat zo iets in een gesprek tussen leidinggevend en agenten moet worden afgesproken. Maar dat is natuurlijk geen scholing of een formele regeling. Daarmee gooit de Minister het advies van de inspectie zo de prullenbak in en dat is niet de bedoeling. Ik vraag de Minister nogmaals vriendelijk: wat gaat hij nu daadwerkelijk regelen in plaats van een paar gesprekjes?

Mevrouw **Helder** (PVV): Voorzitter. Ik begin met de verbetering van het aangifteproces. Het probleem is dat veel mensen geen aangifte meer doen omdat zij denken dat er toch niets mee gedaan wordt. De Minister komt met de gebruikelijke opsomming van aangifte via internet, de 3D-aangifte, aangifte op locatie, telefonische bereikbaarheid, terugkoppeling over wat er met de aangifte is gebeurd et cetera. Er komt zelfs een proef met de aangifte van een misdrijf via een app. Verder wordt er geïnvesteerd in kennis en expertise van de intake- en servicemedewerkers. De eerste resultaten worden uiterlijk 2015 verwacht. De PVV steunt al deze maatregelen, maar, ik heb het al vaker gezegd en doe het nu weer, het probleem is vooral dat mensen geen aangifte doen omdat ze denken dat er toch niets mee gebeurt. Daarom is het ook van belang dat de pakkans, het ophelderingspercentage en de straffen omhoog gaan. Uit een enquête van het EenVandaag Opiniepanel blijkt dat 70% van de slachtoffers van woninginbraak, een high impact crime, niet van de politie hoort of de dader is gepakt of dat er überhaupt onderzoek is verricht, terwijl de Minister aangeeft dat het percentage tijdige terugmeldingen voor woninginbraken in 2014 gemiddeld op 95% ligt. Kan de Minister dit enorme verschil verklaren?

Mijn fractie wijst graag op de Duitse oplossing voor buitenlandse inbrekers. In Duitsland zetten ze die het land uit met een verbod om zich ooit nog in Duitsland te vertonen. Ze worden vervolgens in eigen land berecht en dit werkt met name bij Oost-Europese inbrekers goed. Daar hebben wij hier ook vaak last van. De PVV wil van de Minister weten of hij bereid is dit ook in Nederland te doen, of dit in ieder geval alvast te onderzoeken.

Bij het voorgaande speelt mee dat uit een onderzoek van de Inspectie Veiligheid en Justitie is gebleken dat de parate kennis van de bevoegdheden bij de agenten in de basispolitiezorg, aangeduid als «blauw op straat», onvoldoende is. Het gaat dan met name over de basisbevoegdheden staande houden, aanhouden, onderzoek aan lichaam en kleding, binnentreden en doorzoeken. Dat is een alarmerende conclusie, want het kan tot gevolg hebben dat zaken stukgaan, ten eerste omdat onrechtmatig verkregen bewijs niet mag worden gebruikt en ten tweede omdat het bewijs kan blijven liggen. De Minister geeft in zijn brief terecht aan dat de vrijblijvendheid van het op peil houden van de vakkennis gaat verdwijnen, maar de door hem aangekondigde maatregelen zijn in de ogen van de politievakbond ACP volstrekt onvoldoende, zo blijkt uit een brief van gisteren. Komt de Minister op korte termijn met een plan van aanpak en een poging om het achterstallige onderhoud aan vakkennis in te lopen? Voor een goed functionerende politie is onderwijs en permanent onderhoud van de vakkennis een absolute voorwaarde. Wat gaat de Minister in dat kader doen, gelet op de enorme bezuiniging op het politieonderwijs?

In het verlengde daarvan heb ik nog twee vragen naar aanleiding van het boek van oud-rechercheur Michiel Princen. Hij stelt dat rechercheurs, door hem aangeduid als frontsoldaten van de rechtsstaat, pover zijn opgeleid. Hoe zit het met het opleidingsniveau? Klopt het dat de recherche niet altijd aan de slag gaat met panklare dossiers die worden aangeleverd door bijvoorbeeld interne fraude- en securityafdelingen van grote bedrijven? We hebben van de Minister een overzicht gekregen van de huisvestingslocaties van de politie. Veel politiebureaus worden gesloten. De Minister zegt dat de toegankelijkheid van de politie gewaarborgd blijft doordat zij bereikbaar is via meerdere kanalen. Mijn fractie heeft hierover vragen gesteld. Uit de cijfers van de Nationale Politie blijkt dat de politie in maar liefst 215 gemeenten niet binnen een kwartier ter plaatse is. Het komt erop neer dat maar liefst 6 miljoen mensen in een gemeente wonen waar de politie bij een noodmelding niet op tijd is. Het is dan wel leuk om te horen dat de politie in het algemeen aan de gestelde norm voldoet, maar kan de Minister ervoor zorgen dat de politie ook in deze gemeenten daadwerkelijk op tijd komt, niet alleen omdat in een noodsituatie iedere seconde telt, maar ook om daders op heterdaad te kunnen betrappen? Dan moet je wel op tijd zijn. Graag hoor ik een reactie hierop.

Uit de media hebben we kunnen vernemen dat de politie in drie kwart van de meldkamers te weinig mankracht heeft. Dat werkt op dit punt natuurlijk ook niet bevorderlijk, diplomatiek gezegd. In gewoon Nederlands: het kan mensenlevens kosten. Mag ik ervan uitgaan dat de Minister dit per direct gaat oplossen?

Ik kom bij de evaluatie van het Landelijk ExpertiseCentrum Diversiteit. Het LECD vervult een belangrijke aanjaagfunctie op het thema diversiteit. Een divers personeelsbestand is een voorwaarde voor een effectieve aanpak van criminaliteit, zo wordt er geschreven. De PVV is het hier niet mee eens. Niet een divers personeelsbestand an sich, maar een personeelsbestand met geschikte personen zorgt voor een effectieve aanpak van criminaliteit. Wat vindt de Minister van korpschef Bouman, die zegt dat het aantal agenten met een allochtone achtergrond flink moet groeien? Ik meen te kunnen citeren dat het niet een streven is, maar dat het moet. Mijn fractie wil van de Minister de garantie dat de meest geschikte persoon agent wordt, niets meer en vooral niets minder.

Het is mijn fractie ter ore gekomen dat mensen die werkzaam zijn in de beveiliging daarnaast niet aan de slag kunnen als politievrijwilliger. De reden zou zijn dat die activiteiten niet verenigbaar zijn. De PVV wil van de Minister weten of dit klopt. We begrijpen wel dat niet iedereen politievrijwilliger kan worden, maar het kan toch niet zo zijn dat beveiligers hiervan standaard zijn uitgesloten. Zij werken vaak in onregelmatige dienst en zijn juist flexibel in te zetten. Het kan misschien een betere samenwerking tussen deze vakgebieden opleveren.

Ik heb nog drie punten die los van de agenda staan. De medewerkers van de forensische opsporing en de politievrijwilligers maken zich zorgen over de plicht het politie-uniform te dragen. Zij maken zich zorgen over hun veiligheid, met name vanwege de toename van geweld tegen agenten. De Minister heeft op schriftelijke vragen geantwoord dat het dragen van het uniform niet verplicht is, maar dat is onvoldoende. De Minister zegt in dezelfde antwoorden ook dat de agenten juist een uniform dragen om als zodanig herkenbaar te zijn. Wat gaat de Minister doen aan de zorgen van deze mensen?

Onder de 1.300 agenten die verantwoordelijk zijn voor de veiligheid op het spoor, de snelwegen en het water heerst grote onrust en onvrede. Ik heb begrepen dat specialismen en specifieke kennis verloren gaan als iedereen overal wordt ingezet. Het is ook inefficiënt. Het schijnt dat de Landelijke Eenheid, waar de Dienst Infrastructuur van deze agenten onder valt, de zorgen kent en in overleg is met de medewerkers en de ondernemingsraad. Kan de Minister aangeven hoe deze gesprekken zijn verlopen? Wat mijn fractie betreft, blijven specialismen behouden en moeten deze agenten dit werk blijven doen.

De politie heeft gevraagd om zogenoemde wijk-ggz'ers die ervoor zorgen dat politieagenten aan hun eigen werk toekomen en niet zo in beslag genomen worden door de problematiek van verwarde personen. Gaat de Minister gehoor geven aan dit verzoek dat door de heer Van Essen van de korpsleiding is gedaan?

De heer **Bontes** (Groep Bontes-Van Klaveren): Voorzitter. Gisteren lieten duizenden politieagenten hun stem horen in een protestmars voor een betere cao. Zij gaven aan dat het kabinet geen enkele waardering toont voor het politievak en dat ze klaar zijn met het afbraakbeleid. Veel beter kan ik het niet zeggen. Dagelijks ondervinden agenten de gevolgen van de mislukte reorganisatie. Al jarenlang staan zij op de nullijn, terwijl politiemensen van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat voor een veiliger Nederland zorgen. Laten we eerlijk zijn, politieagenten verdienen gewoon een beter salaris. Het zware werk verdient meer waardering, helemaal in een tijd van toenemende terreurdreiging, waarin agenten meer taken hebben gekregen. Mijn fractie steunt daarom de voorstellen voor een loonsverhoging van 3,3%. Ook verdienen onze politiemensen een reorganisatiebonus. Komt de Minister hieraan tegemoet of veegt hij dit net als zijn voorganger Opstelten als niet reëel van tafel?

Terwijl agenten steeds zwaardere acties moeten voeren voor een kleine salarisstijging, kost het mismanagement de politie al jarenlang honderden miljoenen euro's. De afgelopen week zagen we hier weer voorbeelden van. Allereerst wordt het budget voor meer blauw op straat gebruikt voor de verbouwing van verhoorruimtes op politiebureaus. Zo wordt Nederland niet veiliger. Verder is de parate kennis van agenten onder de maat en hoort 72% van de slachtoffers van woninginbraak niets van de politie. Drie kwart van de meldkamers heeft te weinig mankracht. Mensenlevens komen zo op het spel te staan. De agressie tegen het NS-personeel toont aan dat de opheffing van de spoorwegpolitie een kapitale fout is geweest. Erg teleurstellend is het ook dat de komst van extra jihadrechercheurs door organisatorisch falen forse vertraging oploopt. Al deze voorbeelden laten wederom zien dat het piept en kraakt binnen de Nationale Politie. Wellicht kan de korpschef zich beter op deze

enorme problemen richten dan steeds absurdere plannen lanceren. Want namens wie sprak de baas van de Nationale Politie eigenlijk toen hij aangaf de taaltoets te willen schrappen? Vindt de Minister ook dat agenten die gebrekkig Nederlands spreken bij de politie moeten worden toegelaten? Ook in de jaren tachtig stroomden politiemensen in die niet taalvaardig waren. Ik heb als agent met eigen ogen gezien hoe rampzalig dit was voor de kwaliteit van het politiekorps. Dienders die de taal niet beheersen, zijn slecht voor de geloofwaardigheid en het gezag van de politie. Het is dan ook een vreselijk plan van de korpschef die terug wil naar het pre-Fortuyn tijdperk. De heer Bouman lijkt al langer niet geschikt om leiding te geven aan de nieuwe politieorganisatie.

De **voorzitter**: Ik grijp nu in, meneer Bontes. U spreekt iemand aan die zich niet kan verdedigen. U kunt zich richten tot de Minister.

De heer **Bontes** (Groep Bontes-Van Klaveren): Dan vraag ik de Minister of het niet beter is als de heer Bouman met pensioen gaat.

Mevrouw **Wolbert** (PvdA): Voorzitter. De meldkamer is het eerste aanspreekpunt voor mensen in nood en de plaats van waaruit hulpverleners aangestuurd worden. Dat is goed werk. Uiterst betrouwbaar zijn is daarom letterlijk van levensbelang. Tot 2021 moeten de meldkamers goed blijven functioneren. Daar zijn grote zorgen over. Op zich is het goed dat de inspectie een nulmeting heeft gedaan. Hieruit blijkt dat niet alle meldkamers de wettelijk verplichte directeur hebben, dat technische systemen niet goed beheerd worden en deels verouderd zijn, dat er te weinig personeel is en dat dit niet wordt vervangen en dat er niet overal mogelijkheden zijn om het werk in geval van nood door een andere meldkamer over te laten nemen. Dat zijn zorgwekkende conclusies, waar snel wat aan moet gebeuren. De bemensing moet op peil gebracht worden, verouderde systemen zoals de analoge 112-inbelstructuur moeten vervangen worden en de uitwijkmogelijkheden moeten gerealiseerd worden. Daarbij moet het werk wel door blijven gaan. Dit alles gebeurt nu nog in een bestuurlijk complexe wereld waarin de veiligheidsregio's de verantwoordelijkheid voor de meldkamers hebben. In de brief staan de urgentie en de mogelijkheden. De Minister onderkent de mogelijkheden om het aan te pakken. Wij denken dat het belangrijk is dat de Minister de verantwoordelijkheid zo snel mogelijk bij de Landelijke Meldkamerorganisatie (LMO) neerlegt, zodat er gewerkt kan worden aan standaardisatie en vernieuwing onder verantwoordelijkheid van de Minister. We moeten de strijd tussen regio's en regionale belangen achter ons laten en regelen dat meldkamers goed georganiseerd en toegerust zijn. Op dit moment is het de bedoeling om het wetsvoorstel voor de LMO per januari 2016 in te laten gaan. Mijn fractie vraagt zich af of dit vervroegd kan worden. Graag hoor ik een reactie van de Minister. Ik zou op deze plek graag een lans willen breken voor de medewerkers. De inspectie zegt daar wat over. De medewerkers staan onder grote druk, niet alleen omdat de roosters niet goed rondkomen, maar omdat er in alle organisaties met veranderingen veel onzekerheid is. Ik vraag de Minister dat niet te onderschatten. We hebben het gezien bij de brandweer en we zien het nu ook bij de politie en de meldkamers. Ik zie het als een soort sluitpost in de stukken staan. Ik denk dat we het er met zijn allen over eens zijn dat ondersteuning van de medewerkers, informatie en communicatie heel erg belangrijk zijn. Als het op dat punt niet goed blijft gaan, kunnen we de hele reorganisatie en opschaling wel vergeten. Ik vraag aandacht voor de alarmering in geval van een noodsituatie. We kennen hiervoor sinds jaar en dag het systeem van de sirenes. De laatste jaren worden er nieuwe technieken aan toegevoegd, zoals NL-Alert. Deze nieuwe technieken bieden mogelijkheden om meer informatie te geven, maar ze zijn nog lang niet uitgekristalliseerd en zeker niet bij iedereen

ingeburgerd. Toch lijkt het ministerie de keuze gemaakt te hebben om het sirenenetwerk na 2017 uit te zetten om kosten te besparen. Deze keuze komt voor mijn fractie in ieder geval te vroeg nu NL-Alert en de mobiele telefoons voor veel mensen nog een te onzeker alternatief zijn. Kan de Minister mij bevestigen dat de sirenes gebruikt en onderhouden blijven worden zolang een behoorlijk deel van de bevolking geen alternatief heeft om van grote calamiteiten op de hoogte gebracht te worden?

De politie is al jarenlang bezig met te verbeteren van het aangifteproces met een digitaal loket, internetaangifte, 3D-aangifte – iets wat voor een leek als ik echt een geweldig vooruitzicht is – maar dat kunnen niet altijd vervangers zijn. Zeker bij high impact crimes is het doen van aangifte bij de slachtoffers aan huis een belangrijk alternatief, maar daar lezen we niets over. Is dit geschrapd of is het gewoon toeval dat er in de brief van de Minister helemaal niets over gezegd wordt? We willen niet dat aangiften die voor de verzekering worden gedaan als vervangend worden gezien en als een soort kleine criminaliteit worden weggezet. Het uitkeren van de schade door de verzekeraar komt als het ware in de plaats van het vinden van de dader. Dat vinden wij een verkeerde ontwikkeling en we horen graag wat de Minister ervan vindt.

Mijn collega Marcouch heeft hier vaak benadrukt dat een divers samengesteld politieapparaat hard nodig is, vooral omdat het de veiligheid dient. Als diversiteit al niet een doel op zich zou moeten zijn, dan is het in ieder geval wel van belang dat in buurten met een gemengde bevolkingssamenstelling politieagenten rondlopen die de buurt begrijpen en als het ware kunnen lezen. Wij zijn blij dat de heer Bouman wil dat een kwart van de nieuwe agenten van allochtone afkomst is. De werving van die politieagenten zal nogal wat vergen. Hoe denkt de Minister over deze werving en hoe kan die worden verbeterd zodat er daadwerkelijk een divers samengesteld politiekorps ontstaat? Wij staan niet achter de mening van de korpschef dat de taaltoets voor nieuwe agenten moet worden geschrapd. Allochtone politieagenten moeten niet een soort tweederangs agenten worden die de Nederlandse taal niet machtig zijn. Een politieagent moet op elk moment, ook aan het begin van de opleiding, met iedereen op niveau kunnen communiceren.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Ter verheldering: vindt de PvdA dat de taaleis een toelatingsvoorwaarde is of niet? Hoe kijkt de PvdA aan tegen die 25% allochtonen? Moet dat een quotum of eerder een ambitie zijn?

Mevrouw **Wolbert** (PvdA): Laat ik daar meteen helder over zijn. De PvdA vindt dat de taaltoets vooraf gedaan moet worden en niet dat de taalvaardigheid in de loop van de opleiding opgebouwd en aan het eind getoetst moet worden. De reden daarvoor is dat mensen in opleiding vanaf het begin op straat zijn. Wij vinden dat zij te allen tijde met iedereen op elk moment goed moeten kunnen communiceren. Wat betreft het quotum stel ik voor eerst eens te beginnen met het streven naar 25%. Dat is altijd onze houding als het gaat om quota. We beginnen met de vrijwillige inzet van zo veel mogelijk instrumenten om die 25% te halen. Als dat niet lukt, kun je altijd hardere wettelijke eisen gaan stellen. De juridische kennis bij de politie is niet op niveau. Als je op niveau wilt communiceren en functioneren, moet je wel weten wat je bevoegdheden zijn. Dat moet parate kennis zijn. Als je eerst moet opzoeken of iets mag, dan gaat dat in de dagelijkse praktijk niet werken. De inspectie concludeert dat het vaak aan die parate kennis ontbreekt. De Minister laat weten dat hij gaat werken aan het integrale kwaliteitssysteem. Wat ons betreft moet heel duidelijk worden dat er geen sprake mag zijn van vrijblijvendheid bij het onderhouden van vakbekwaamheid. Leidinggevend en agenten zelf zijn verantwoordelijk voor het onderhoud van de vak kennis. Het wordt op korte termijn onderwerp van de functioneringsgesprekken. De PvdA wil weten hoe het eigen initiatief om kennis bij te spijkeren bij de politie

wordt gestimuleerd. Mijn andere punten over de reorganisatie en operationele sterkte zal ik in mijn tweede termijn naar voren brengen.

Mevrouw **Kooiman** (SP): Ik mis in het verhaal de zorgen die de COR gisteren wederom heeft geuit over de tekorten, die bij elkaar opgeteld uitkomen op 1 miljard, en dat dit tekort natuurlijk consequenties heeft voor de capaciteit. De politie kan nu het werk al niet aan, de stapels blijven nu al liggen. Wat heeft de PvdA daarop te zeggen?

Mevrouw **Wolbert** (PvdA): Ik ben natuurlijk heel blij met deze vraag over de operationele sterkte, want dan hoef ik daar in de tweede termijn niet meer op terug te komen. Er zijn afspraken gemaakt om de operationele sterkte op 49.500 fte's te houden. Daar worden aspirant-agenten die voor 40% inzetbaar zijn bij opgeteld. Ik wil buiten het gegoochel met cijfers blijven. Twijfel over de relatief lage instroom op de Politieacademie baart ons wel zorgen. Wij gaan ervan uit dat wij op de Minister kunnen vertrouwen wat betreft de afspraken die over de operationele sterkte zijn gemaakt.

Mevrouw **Kooiman** (SP): Dat is niet het antwoord op de vraag. De COR zegt dat de tekorten enorm oplopen en heeft geconstateerd dat er een gat in de begroting komt van bijna 300 miljoen. De PvdA heeft eerst gezegd dat ze niet meer gaat bezuinigen op veiligheid. Blijft de PvdA achter deze uitlating staan?

Mevrouw **Wolbert** (PvdA): Wat betreft de sterkte en de afspraken die we daarover met de Minister hebben gemaakt, wil ik nogmaals benadrukken dat «iets op peil houden» niet hetzelfde is als «het moet minder worden». Wat betreft de druk op de begroting van Veiligheid en Justitie, die er onmiskenbaar is, verwijs ik naar de afspraak om dit bij de behandeling van de Voorjaarsnota uitgebreid aan de orde stellen.

De heer **Segers** (ChristenUnie): Dat laatste vind ik bevreemdend omdat er een duidelijke uitspraak van zowel de VVD- als de PvdA-fractie lag dat er niet meer bezuinigd mag worden op veiligheid. Staat de PvdA achter die uitspraak, ja of nee?

Mevrouw **Wolbert** (PvdA): Bezuinigen is volgens mij echt iets anders dan het aanvullen van tekorten die er mogelijk ontstaan. Men kan de PvdA aan het regeerakkoord houden en daar wil ik in dit geval ook gewoon naar verwijzen. Daarin staat volgens mij klip-en-klaar wat de afspraken zijn.

De heer **Segers** (ChristenUnie): Als er grote gaten vallen, dan wordt er de facto bezuinigd op de veiligheid. Er vallen gaten, mensen moeten elders inspringen, de politie is minder beschikbaar voor de burgers. Het gaat dus ten koste van veiligheid. Wat is de inzet van de PvdA?

Mevrouw **Wolbert** (PvdA): Dat ben ik echt niet met de heer Segers eens. Het vallen van gaten is niet hetzelfde als bezuinigingen. Er zijn vele manieren om slimmer en anders te organiseren en gebruik te maken van inzet en ICT. Ik vind helemaal niet dat bezuinigen en het vallen van gaten een-op-een gelijk zijn. Uitval kun je misschien op andere manieren opvangen. Voor het aanvullen van tekorten blijf ik verwijzen naar de Voorjaarsnota. Het is een goede gewoonte in dit huis en die wil ik deze commissie niet onthouden.

De heer **Oskam** (CDA): Voorzitter. Ik maak graag van de gelegenheid gebruik om de korpschef te feliciteren met de nieuwe standaard die gisteren door de Koning is uitgereikt. Het is een mooi moment voor de Nationale Politie.

Voordat ik de agenda langsloop, wil ik drie actuele punten noemen die geld kosten. Gisteren hebben wij in het NOS-Journaal de voorzitter van de COR gehoord, die ons waarschuwde voor het gat in de begroting van de politie van 230 miljoen en dat dit consequenties gaat hebben voor het politiewerk. Wij hebben dit met de vorige Minister al eerder besproken, die daar toen wel wat makkelijk over deed. We krijgen het nu vanuit de politie zelf te horen, niet van de vakbond maar van de COR. Kloppen de signalen van de COR en wat gaan we eraan doen? De Minister heeft steeds gezegd dat hij geen geld heeft en er niets meer bij krijgt. Mijn tweede punt is de manifestatie op het Malieveld van gisteren. Mevrouw Kooiman en anderen noemden al de gele kaart die getrokken is en de nachtrust van de Minister om erover na te denken. De Minister ziet er goed uit, hij zal ongetwijfeld goed geslapen hebben. De Minister heeft in het VAO van afgelopen dinsdag gezegd dat hij gesprekken met de bonden zal aangaan. Wij weten ambtshalve dat de bonden gisteren zijn langs geweest. Wanneer is het gesprek met Minister Dijsselbloem?

Mijn derde punt, dat de heer Bontes al aanstipte, is de 105 miljoen. We zijn flink te hoop gelopen over de bezuinigingen bij de politie. In het regeerakkoord is een bedrag van 105 miljoen opgenomen om de politie tegemoet te komen. Dat is een kwaliteitsimpuls, een geoormerkte uitkering. Het was om parketsecretarissen naar de politie te halen, om meer blauw op straat te krijgen en voor versterking van de recherchecapaciteit. Maar wat lazen wij vorige week? Dit geld gaat naar de verbouwing van politiebureaus om deze bureaus Salduz-proof te maken, om het zo maar te noemen. Hoe zit dat? Hoe kan het dat het geld naar andere onderwerpen gaat als we met elkaar hebben afgesproken om de strafrechtketen te versterken via een impuls bij de politie?

Ik kom op de aangifteverbetering. Een 3D-locatie klinkt heel aantrekkelijk en heeft natuurlijk een functie als het gaat om zichtbare aanwezigheid van de politie in de wijk. Wij hebben afspraken gemaakt over de huisvestingsplannen met het gezag, maar ook met het lokaal bestuur. Is zo'n 3D-locatie een politiesteunpunt, zoals ze dat in de toekomst gaan noemen? De Minister zegt elke keer dat aangifte doen via internet een goede manier is. Hij vergeet erbij te zeggen dat dit alleen maar kan als er geen opsporingsindicatie is. Dat is ook logisch, want als je meer te vertellen hebt aan de politie, moet de recherche kunnen doorvragen en heeft internetaangifte geen zin. We kunnen er natuurlijk mooi over praten, maar in de praktijk betekent dit dat het OM en de politie niets met zo'n aangifte doen. Het is goed om dit in het kader van verwachtingsmanagement aan de burger te melden. Als je via internet aangifte doet, gebeurt er niet zo gek veel mee, behalve dan dat de politie misschien vraagt om alsnog naar het bureau te komen. Daarmee is het idee van internetaangifte toch een beetje weg.

Ik kom op het punt van de terugkoppeling nadat er aangifte is gedaan. Als er bij je ingebroken is, is het goed als je bericht krijgt van de politie dat je aangifte in behandeling is genomen. Als er daarna niets meer mee gebeurt of wordt gemeld dat er geen opsporingsindicatie is, of dat er geen tijd is of geen prioriteit, dan schiet het melden aan de burger zijn doel voorbij. Elke andere aangifte moet dus in persoon of aan het bureau – voor zover dat nog niet gesloten is – of thuis bij de mensen via een politieambtenaar worden gedaan. Ook in vorige AO's hebben we daarbij stilgestaan. Via de motie die we vorige week hebben ingediend hebben we aandacht gevraagd voor de diender die geen gebruik kan maken van zijn mobiele apparaat. Althans, nog niet. Ik hoop dat het in de toekomst wel kan. De applicatie zit er niet op, je kunt alleen een kenteken opvragen en nog wat andere kleine dingen doen. Het wordt opgeschreven in een boekje en later uitgewerkt aan het bureau. Een week later komt de recherche weer langs om een handtekening te vragen. Ik heb het bij mijn eigen moeder gezien. Het is erg omslachtig. Het zou anno 2015 toch veel efficiënter kunnen? Kan de Minister reageren op het voorstel om gebruik te maken van bijvoorbeeld een computer of een tablet bij aangevers

thuis? Ik snap de beveiligingsproblemen, maar je kunt het via een internettoegang op locatie of via een beveiligde USB-stick vrij gemakkelijk regelen.

Op dit moment gaat het sluiten van politiebureaus sneller dan de 3D- of internetaangiften kunnen bijhouden. In Oost-Nederland, en dan praat ik over vijf voormalige politieregio's, is er geen 3D-loket. Gaan daar dan geen bureaus dicht? De Minister stelt dat er steeds meer via internet gebeurt en dat daarom bureaus dicht kunnen. Hij spiegelt dit graag aan de ontwikkelingen in de banksector, maar dat is natuurlijk een heel andere sector. Dat internetbankieren gaat bij mij meestal goed, maar bij de politie is dat nog steeds niet het geval. Wanneer komt de evaluatie van de aangifte onder nummer voor slachtoffers van bedreiging en geweld? De Minister heeft gezegd dat de evaluatie dit voorjaar zou komen, maar waar in de pijplijn bevindt zich die evaluatie op dit moment?

Dan kom ik op de huisvestingslocaties voor de basisteams. In het AO van 11 februari heeft de Kamer de Minister uitdrukkelijk gevraagd welke politiebureaus er de komende jaren gesloten gaan worden en welke consequenties dat heeft voor de bereikbaarheid van de politie en voor de aanrijtijden. De Minister heeft geantwoord met een lijst van politiebureaus die openblijven en steunpunten die de komende jaren ingericht gaan worden. Dat is slim, maar het is nog geen antwoord op de vraag van de Kamer. Er worden de komende jaren 200 politiebureaus gesloten. Uiteraard heeft de Minister gezegd dat het in tien jaar gaat gebeuren, we nemen er echt de tijd voor, maar de consequenties zijn mij nog niet duidelijk en het geeft echt onrust in het land. Burgemeesters en wethouders dienen erbij betrokken te zijn, maar het zijn vooral de regioburgemeesters die dat doen namens de regio. De Minister zei op 11 februari dat de dienstverlening en aanrijtijden intact blijven en dat de bureaus uiteraard over het hele land verspreid blijven. Blijven de aanrijtijden in Noord-Nederland zo dat de politie in 80,4% van de prio-1-meldingen binnen een kwartier ter plaatse is? Ik graaf even in mijn geheugen en geloof dat de norm zelfs 90% was. Verder zijn de cijfers in regio's als Amsterdam en Den Haag nogal vertekend omdat in 10% van de prio-1-meldingen de aanrijtijd niet genoteerd is. De uiteindelijke huisvestings situatie wordt met het lokale gezag afgestemd. Het lokale gezag besluit erover, zei de Minister geruststellend in het AO van 11 februari. Dat klinkt toch weer anders dan hetgeen de Minister nu in zijn brief schrijft. In het artikel 19-overleg van 8 december jongstleden, waarin hij met tien regioburgemeesters, de voorzitter van het College van procureurs-generaal en de korpschef overleg heeft gehad, hebben deze voorstellen voorgelegd. Ik bewaar de rest voor mijn tweede termijn.

De heer **Segers** (ChristenUnie): Voorzitter. Als het over de politie gaat, gaat het ook over de cao die moet worden afgesloten. Dat heeft een heel hoge prioriteit. We weten dat de zorgen daarover groot zijn en dat de onvrede onder politiemensen toeneemt. Ondertussen staat ook het budget van de Minister onder druk. We hebben de verhalen gehoord van de COR en tegelijkertijd ligt er de belofte van twee regeringsfracties bij monde van een vorige woordvoerder dat er niet meer bezuinigd mag worden op veiligheid. Wat is de inzet van de Minister als aan de ene kant de eisen, die de ChristenUnie gerechtvaardigd vindt, toenemen en aan de andere kant de tekorten oplopen? We kunnen niet het ene gat met het andere vullen. Deze Minister moet inderdaad gaan praten met de Minister van Financiën, maar wat is de inzet van de Minister? Is de belofte die hij in een vorige functie heeft gedaan, namelijk dat er niet wordt bezuinigd op veiligheid, een belofte waar hij als Minister voor staat?

Over de sluiting van de politiebureaus is in een VAO eerder deze week al gesproken. Er zijn moties ingediend en er bestaan terecht grote zorgen, ook bij mijn fractie. De Minister heeft de moties ontraden. Hij zegt dat er heel zorgvuldig mee wordt omgegaan en dat het lokaal maatwerk moet

zijn. Dat zijn toch wel heel open, algemene formuleringen. Aanrijtijden in de stad en op het platteland kunnen inderdaad verschillen, maar het sluiten van een politiebureau mag niet leiden tot het verder oplopen van de huidige aanrijtijden. Garandeert de Minister dat dat inderdaad niet zal gebeuren?

De politievakbonden wijzen erop dat de wijkagenten in de praktijk te weinig toekomen aan hun taken in de wijk, waar ze voor zijn. Ze worden elders ingeroosterd voor andere diensten, bijvoorbeeld de spoeddiensten. Dat is uiteraard belangrijk, maar er moet voldoende personeel zijn voor de zorg in de wijk. Wijkagenten moeten zichtbaar en aanspreekbaar zijn in de buurt. Ze kunnen een heel belangrijke preventieve bijdrage leveren aan de bestrijding van criminaliteit, maar bijvoorbeeld ook van radicalisering, waar we in andere contexten over spreken. Herkent de Minister deze problematiek? Zegt de Minister toe om met maatregelen te komen opdat wijkagenten weer voldoende tijd voor de taken in de wijk hebben? De Minister heeft naar aanleiding van een motie toegezegd dat per 1 juli 2015 de norm van één wijkagent per 5.000 inwoners gehandhaafd wordt. We hebben nog maar een kleine drie maanden tot 1 juli. Houdt de Minister woord? Is dat een belofte die nog steeds staat?

Er zijn al meerdere vragen gesteld over de uitspraken van de korpschef over het flexibeler omgaan met de taaltoets. Zegt de Minister dat bij het afleveren van politieagenten door de Politieacademie er geen twee verschillende standaarden kunnen zijn en zal iedereen gewoon hetzelfde niveau moeten beheersen? Ik hoor graag een reactie van de Minister. Het lijkt mij een heel belangrijke garantie dat de mensen die we uitsluiten, die het blauw op straat vertegenwoordigen, allemaal aan dezelfde kwaliteitsnormen voldoen.

Er zijn grote zorgen over het capaciteitsprobleem bij de meldkamers en het gebrek aan samenwerking. De Minister heeft op lange termijn oplossingen, maar hij wil terughoudend zijn met hem invullen van de vacatures en zegt dat als het voor de continuïteit nodig is om vacatures open te stellen, dit ook gebeurt. Hoe komt het dan dat meldkamers nog steeds onderbezet zijn? Ons bereiken signalen dat dit enorme druk oplevert bij medewerkers van de meldkamer, omdat het echt een stressverhogende factor is als je met heel weinig mensen zo'n belangrijke taak moet doen. Ik werd door de reactie van de Minister niet gerustgesteld. Hoeveel urgentie voelt hij bij het oplossen van de zorgen over capaciteit, de techniek die niet op orde is en gebrek aan coördinatie? Wat gebeurt er op de korte termijn?

De heer **Van der Staaij** (SGP): Voorzitter. Politie mensen staan vaak in de vuurlinie, vaak in figuurlijke zin, maar regelmatig ook letterlijk. Iedereen heeft er een mening over en iedereen heeft ermee te maken. Gisteren hadden we een prachtige ceremonie bij de uitreiking van de standaard door de Koning aan de korpschef van de politie. Mijn gelukwensen daarmee.

Het was een mooi moment waarbij erkenning en waardering werd uitgesproken voor al die politiemensen die dag in, dag uit met veel vakmanschap hun werk doen en bijdragen aan een veilige samenleving. Dat verdient ons aller erkenning en waardering. Het is eigenlijk jammer dat je tegelijkertijd merkt dat er ook een andere wereld is dan die van de mooie ceremonie van de erkenning en de waardering en dat er toch wel heel veel bezorgde politiemensen rondlopen in ons land. We zouden dat met elkaar graag anders willen zien. Ik spreek de Minister daar ook graag op aan. Wil hij in zijn nieuwe rol er alles aan bijdragen om de werelden van het Binnenhof en van buiten het Binnenhof zo dicht mogelijk bij elkaar te brengen, zodat de erkenning en waardering ook gevoeld en gemerkt wordt door de politiemensen? Dit heeft natuurlijk allereerst te maken met de reorganisatie, waar we later uitvoerig op terugkomen, maar waar ik wel iets over wil zeggen. Er wordt altijd gereageerd als er zorgen worden

geuit. Elke reorganisatie van grote omvang brengt de nodige onvrede met zich mee. Er is alle begrip voor de betrokkenheid en de onvrede, maar het is niet anders. Hoe filtert de Minister uit alle, op zichzelf begrijpelijke, verhalen, de signalen waarmee snel iets gedaan moet worden, de zaken waar we niet aan mogen wennen of in berusten? Mensen balen gewoon van de langdurige onzekerheid over de eigen positie, maar ook van onzekerheid over de cao-kwestie, waarnaar we op afstand staan te kijken en waarvan we allemaal hopen dat er zo snel mogelijk duidelijkheid over komt. Dat is heel belangrijk voor de praktijk van het politiewerk.

Een ander punt waarin we de politie de steun willen geven die ze verdient, is de omgang met schietincidenten. Mevrouw Tellegen sprak er al over. Ik vond de column en de opmerkingen van de korpschef over het omgaan met schietincidenten een schot in de roos, om maar een passend beeld te gebruiken. Ik snap hoe het juridisch allemaal werkt en het is allemaal keurig volgens het boekje, maar er zit ook een emotionele kant aan. Voor politieagenten – en hetzelfde geldt voor militairen, zoals in de zaak Eric O. – voelt het heel beroerd om tussen de boeven in een rechtszaak te belanden, terwijl ze in de uitoefening van hun functie te goeder trouw zijn geweest. Dat zouden we die politieagenten en militairen niet moeten aandoen. Ik steun het pleidooi om de Minister te vragen of hij kan bekijken of er een wetswijziging mogelijk is om op een andere manier met die politieagenten en militairen om te gaan. Natuurlijk moeten ze zich houden aan de wettelijke grenzen en de instructies, geen enkel misverstand daarover, maar het gaat puur om de manier waarop er vervolgens mee wordt omgegaan. Kan dat niet veel meer binnen het tuchtrecht dan wel specifieke procedures worden gebracht?

«De politie dichtbij de burger» is een credo dat hier breed beleden wordt, maar dat in de praktijk nog best lastig voor elkaar te krijgen is. We zien dat politiekantoren sluiten, wat heel veel onvrede en onrust oplevert, en dat de aanrijtiden op het platteland vaak ernstig tekortschieten. Dit kwam onlangs in een onderzoek weer naar voren en ik hoor ook geluiden in de praktijk. Als je in de rand van een gebied zit, kan er wel ergens in de verte een robuust team zijn, maar daar heb je niet zo heel veel aan als er echt iets aan de knikker is, want dan duurt het wel erg lang. Als een verdachte wordt opgepakt, ben je soms heel lang bezig om die naar een politiebureau te brengen. Is dat saneren van die politiebureaus niet doorgeschoten? Er liggen moties over, collega's hebben er vandaag over gestemd en wij steunen dat pleidooi. Wij hebben ons sterk gemaakt voor het in de wet verankeren van het aantal wijkagenten. De wet is mooi, maar het moet ook waargemaakt worden. Het aantal moet gehaald worden. Wordt die datum van 1 juli echt gehaald? Zijn er dan niet alleen voldoende mensen met een bordje «wijkagent» om hun nek, maar hebben ze ook echt de tijd om werk te maken van het wijkagent zijn? Dat zijn wel twee dingen die bij elkaar horen.

Tijdens werkbezoeken, ook aan het Openbaar Ministerie, merk ik dat er flinke zorgen bestaan over het feit dat de aangiften niet helemaal van de kwaliteit zijn die men graag ziet. Wat is de inzet van de Minister op dit punt?

Uit de brief over de meldkamers blijkt dat de kwaliteit onvoldoende is. De techniek loopt achter. Het is niet goed dat er vanwege verschillende systemen onvoldoende afstemming mogelijk is. Ik hoor graag de reactie van de Minister op de signalen over tekortschietende kwaliteit bij de meldkamers.

Voorzitter: Tellegen

Mevrouw **Berndsen** (D66): Voorzitter. Er zijn te veel onderwerpen om in korte tijd te behandelen. Er moeten keuzes gemaakt worden en daar baal ik van, maar het is niet anders.

Een nieuwe Minister, nieuwe kansen. De Minister wordt geconfronteerd met kritische rapporten, een ingrijpende reorganisatie, te veel prioriteiten, te weinig capaciteit, falende ICT, een hoog ziekteverzuim en gebrek aan draagvlak onder politiepersoneel. Verbazend genoeg vond de voorganger van de Minister dat alles naar wens ging. Ik hoop dat deze Minister het lef heeft om te erkennen dat er grote problemen zijn en dat hij een eerste stap gaat zetten om samen naar oplossingen te zoeken. Zo'n 60.000 mensen wachten op een rechtvaardige cao. Ik meng mij niet in die discussie, maar ik vraag de Minister wel om hier grote aandacht aan te besteden, want het gaat om waardering en erkenning van zeer veel mensen die in de frontlinie staan.

De reorganisatie bij de politie kost tijd, energie en geld. Wij maken ons grote zorgen over de financiën. Het kabinet heeft 230 miljoen gereserveerd voor frictiekosten, maar het lijkt erop dat de reorganisatie honderden miljoenen extra gaat kosten. Wat zijn tot nu toe de daadwerkelijke kosten binnen dit incidentele budget? Hoeveel meer dan begroot heeft de reorganisatie tot nu toe gekost? Als de Minister geen antwoord kan geven, betekent dit dan dat de Minister hier anno 2015 nog geen zicht op heeft?

Er zijn investeringen en besparingen beloofd. Structureel 105 miljoen per jaar extra voor «blauw op straat» en voor opsporing. Collega Oskam had het er ook al over. Geldt dit bedrag nog steeds of is het minder geworden? Hoeveel meer blauw op straat en capaciteit voor opsporing zijn er gekomen? Wat betreft opsporing zijn er grote zorgen over capaciteit en kwaliteit bij zowel recherche als analyse. Ik heb er de vorige Minister ook al naar gevraagd. Die zorgen zitten zeker ook bij het Openbaar Ministerie, want het heeft natuurlijk consequenties voor de opsporingspercentages. De vorming van de Nationale Politie moet ook tot structurele besparingen leiden. Wat zijn de in 2013 en 2014 beoogde en gerealiseerde besparingen? Hoe gaat de Minister precies de tegenvallers dekken? Is hij bereid om geld vrij te maken voor de politie? In tegenstelling tot hetgeen collega Tellegen zegt, ben ik het er niet mee eens dat we het daar nu niet over moeten hebben. Als je wilt bijsturen, moet je dat op een juist moment doen. De zorgen zijn groot en er is al vaak genoeg aangegeven dat de hele veiligheidsketen in de rode cijfers zit, en dat geldt zeker voor de politie. Voor het aanvalsplan ICT was ook een bedrag gereserveerd. De stagnatie in personeel, financieel en inhoudelijk opzicht zijn nog niet opgelost. Waarom niet? Wanneer wordt dit wel geregeld? Ook hier maken wij ons zorgen over. Wij maken ons ook zorgen over de ICT-consultants bij de politie. Er moest in 2012 binnen twee weken een nieuwe CIO (Chief Information Officer) aan de slag en deze moest per se van Boer & Croon komen. Was de aanstelling een bewuste dropping van een ministergetrouwe persoon? Waarom moest dit na zo veel jaren ICT-gedoe bij de politie ineens zo gehaast binnen twee weken geregeld worden? Rechtvaardigt een kritische situatie dat aanbestedingsregels en salarissenormen genegeerd worden? Dat gebeurde niet alleen toen, maar ook nog gedurende ruim twee jaar na de oorspronkelijke opdracht, die drie tot zes maanden zou duren. Hoe kan de Minister in de duisternis van deze inhuur de weg vinden? Zijn deze kosten ten laste van de politiebegroting of ten laste van de begroting van het ministerie gebracht?

Het imago van de politie en het vertrouwen van mensen worden geschaad door het doen van valse politieke beloftes. Het kabinet heeft veel moois beloofd over het aangifteproces. Als je aangifte doet, zie je daarvan het resultaat, werd in 2012 beloofd. Burgers en ondernemers zouden precies weten wanneer ze weer wat over hun aangifte hoorden. Toch werd onlangs bekend dat zeven op de tien mensen niets horen na aangifte van een woninginbraak. Hoe verklaart de Minister dit? 31% van de mensen bij wie een poging tot inbraak is gedaan, doet geen aangifte omdat ze het idee hebben dat het geen zin heeft. Hoe verklaart de Minister dat een op de drie winkeliers geen aangifte doet omdat het volgens hen

toch geen zin heeft? Ontevreden en teleurgestelde mensen zijn minder bereid om aangifte te doen. Klopt het dat de aangiftebereidheid in vergelijking met 2005 bijna 20% is afgenomen? Dat is geen reden voor het kabinet om trots te zijn.

Ook over drugscriminaliteit zijn politieke beloften gedaan, maar er is weinig waargemaakt. Brabantse burgemeesters vrezen machtige criminelen. Eerst riep het kabinet dat geen intensivering nodig was in Zuid-Nederland, maar daarna zijn er 125 politiemensen van andere eenheden naartoe doorgeschoven. Ook kwam er 300 man recherchecapaciteit voor de liquidaties in Amsterdam. Ondanks grote inzet komen politie en justitie niet verder in de strijd tegen georganiseerde criminaliteit. Op welke termijn gaat het kabinet de problemen met georganiseerde criminaliteit, liquidaties, illegale drugshandel en dumpingen van drugsafval oplossen? Hoe dan? Wat komt er nog meer? Geld? Capaciteit? De risico's voor de volksgezondheid, de openbare orde en de algemene veiligheid van goederen en personen nemen toe, bijvoorbeeld als gevolg van woningbranden door illegale kwekerijen. Is het kabinet bereid om mensen die last hebben van wietbranden en illegale drugshandel een echte oplossing te bieden? Lokale bestuurders hebben het kabinet opgeroepen experimenten met gereguleerde wietteelt te starten om deze problemen aan te pakken. Gaat deze Minister hier wel naar luisteren? Volgt hij wellicht een nieuwe koers? Is het kabinet nu wel bereid om experimenten toe te laten?

De veiligheid van personen wordt niet goed gegarandeerd. Mensenlevens zijn in gevaar door onderbezette 112-centrales, berichtte onlangs het AD. Ik sluit me korthedshalve aan bij de vragen over de meldkamers van mevrouw Wolbert, want zij is er uitvoerig op ingegaan. Het lijkt me goed als de Minister er ook uitvoerig antwoord op geeft.

De reorganisatie van de politie brengt niet alleen risico's met zich mee, maar biedt ook kansen voor een meer diverse samenstelling. Ik denk daar anders over dan andere leden van deze commissie. Uit mijn eigen ervaring weet ik dat de politie haar werk veel beter kan doen als ze divers is samengesteld. De korpschef heeft onlangs gepleit voor 25% instroom van allochtonen en dat vind ik prima. Diversiteit is echter breder. Het gaat bijvoorbeeld ook om zijnstroom. Als je zijnstroom wilt behouden bij de politie, zal er echt sprake moeten zijn van een cultuurverandering. Ik roep de korpschef via de Minister op om juist daarin te investeren. Ondanks de huidige programma's is er nog onvoldoende instroom van medewerkers met specifieke kwaliteiten. Hoe gaat de Minister de politie helpen om een meer diverse samenstelling te realiseren en hoe worden de taken van het LECD geborgd in de politieorganisatie?

Voorzitter: Berndszen

De vergadering wordt van 11.17 tot 11.35 uur geschorst.

De **voorzitter**: De Minister verdeelt zijn antwoord in de beantwoording in blokjes. Na afloop van elk blokje is er gelegenheid voor interrupties.

Minister **Van der Steur**: Voorzitter. Ik begin met een algemene inleiding, waarin ik al een aantal punten zal adresseren. Daarna heb ik zeven blokjes: dienstverlening en huisvesting, aangifte, parate kennis en kwaliteit, instroom diversiteit, geld en sterkte, meldkamer en 112 en taken van de politie in het algemeen.

Ik begin met een algemene inleiding, vooral omdat ik hier voor het eerst ben als de verantwoordelijk Minister voor de Nationale Politie. Laat ik vooropstellen dat het jammer is dat zo weinig politieagenten in staat zijn om dit algemeen overleg te volgen. Ik heb gisteren met heel veel politieagenten gesproken, zowel tijdens de uitreiking van de standaard, als tijdens en na afloop van de manifestatie op het Spui. Daar werd toch

wel heel vaak tegen mij gezegd dat de politieagenten in Nederland vinden dat de waardering en erkenning, waar ze recht op hebben, zo weinig naar hen wordt uitgesproken. Het is jammer dat onvoldoende gevolgd wordt wat hier door alle Kamerleden in grote eensgezindheid is gezegd. Erkenning en waardering voor hetgeen de politie dag in, dag uit van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat doet, is de rode draad door dit algemeen overleg. Ik ben de Kamerleden daar zeer erkentelijk voor, want ik vind dat de politie die erkenning en waardering meer dan verdient. Het zou goed zijn als de aanwezige politieagenten, maar vooral de aanwezige bestuursleden van de politiebonden, via hun kanalen aan hun achterban laten weten dat de erkenning en de waardering voor het werk van de politie er in de Tweede Kamer in volle breedte is.

Gisteren is/zijn die erkenning en waardering op een heel indrukwekkende manier tot uiting gebracht doordat Zijne Majesteit de Koning een nieuwe standaard heeft uitgereikt aan de Nationale Politie. Ik zie het zo: weliswaar heeft de korpschef op indrukwekkende wijze de standaard in ontvangst genomen, maar dat deed hij niet voor zichzelf. Dat deed hij voor al die mensen die zich dag in, dag uit voor de veiligheid in de samenleving inzetten. Ik vond het een heel mooie, indrukkenende ceremonie en een heel mooi en indrukwekkend moment.

Intussen is het wel zo dat ik op een spannend moment op een nogal hardrijdende trein ben gestapt. De vorming van de Nationale Politie is nu ruim twee jaar op weg. Er is ongelooflijk veel bereikt, maar er moet ook nog ongelooflijk veel gebeuren. Dat blijkt wel uit al de onderwerpen die door de diverse leden, vaak ook door meerdere leden, aan de orde zijn gesteld. Ook in het algemeen overleg in november met mijn ambtsvoorganger was het de breed gedeelde opvatting dat aan de Nationale Politie wel een heel grote en zware taak is toebedeeld. In de drie weken dat ik nu Minister ben, is mij dat ook duidelijk geworden. Onze verwachtingen van de Nationale Politie behoren hoog te zijn, want we mogen van de Nationale Politie heel veel verwachten, maar er hoort ook realisme bij. In deze fase van de vorming van de Nationale Politie wordt naar mijn inschatting wel heel erg veel en heel erg veel tegelijk van de politie gevraagd. Om die reden heb ik besloten om de aan de Kamer toegezegde herijking een paar weken uit te stellen, want ik vind het van groot belang dat ik inhoudelijk goed op de hoogte ben en dat ik zelf met de belangenbehartigers van de politie, zoals de bonden en de COR, over de herijking heb kunnen spreken.

Intussen praten we wel over een winkel die open blijft, en niet een klein beetje maar die echt volledig open en operationeel is, terwijl er een fikse verbouwing plaatsvindt. Zo zei mijn voorganger dat ook al. Ik ben ervan overtuigd dat het een terechte keuze is. Er is ook geen andere optie, er is geen alternatief. Maar het vergt veel van deze jonge organisatie. De heer Van der Staaij zei dat een reorganisatie altijd onzekerheid en onrust met zich brengt en dat herken ik ook. Tegelijkertijd – en dat is mij gisteren ook weer gebleken tijdens de beide bijeenkomsten – is er ook heel veel inzet, enorme betrokkenheid, veel loyaliteit en een ongelooflijk doorzettingsvermogen van de mensen die tijdens de verbouwing gewoon hun werk blijven doen. Ik ben daar ongelooflijk trots op, dat heb ik gisteren ook gezegd. Ik ben heel trots dat ik de Minister van Veiligheid en Justitie mag zijn die verantwoordelijk is voor de Nationale Politie. Ik realiseer me ook dat we niet alles tegelijk kunnen doen en dat we niet ontkomen aan keuzes, ten aanzien van zowel de vorming van de Nationale Politie als de ambities die we daarvoor formuleren. De Kamer heeft daar in het verleden ook al om gevraagd en dat vraagt ze nu weer. De Kamer wil heldere realistische doelstellingen en een realistisch tijdpad dat ook controleerbaar is. Zo sprak de Kamer mijn ambtsvoorganger al eerder toe. Het is precies wat de Kamer van mij gaat krijgen. Ik wil de herijking gebruiken om aan dat verzoek van de Kamer tegemoet te komen.

Bij de herijking heb ik me twee doelen voor ogen gesteld. Het eerste is dat de kwaliteit voor de tijd gaat. Om die reden heb ik uitstel gegund aan mezelf, maar ook aan de Nationale Politie. Het tweede punt is de draagkracht voor de herijking en de resultaten ervan. Dit is bepalend voor de wijze waarop we ermee verdergaan. Dat betekent overigens ook dat als in de komende weken blijkt dat het niet lukt om voor het zomerreces volledig draagkracht voor de plannen te krijgen, ik als Minister uiteindelijk de verantwoordelijkheid heb om daar wel of niet iets mee te doen. Mijn inzet is om ervoor te zorgen dat het draagvlak voor de herijking en de resultaten daarvan er ook daadwerkelijk is. Mocht het zo zijn dat dat voor het zomerreces niet gerealiseerd kan worden, dan zal ik daar de Kamer uiteraard zo snel mogelijk over informeren. Ik ga er echter van uit dat we de Kamer voor het zomerreces kunnen voorzien van een herijking die realistisch is, maar die ook voorzien is van het benodigde draagvlak. De korpschef heeft dan ook de uitdaging om het tempo van de trein, waarop ik gesprongen ben en waarop hij al langer zat, aan te passen en daarbij tegelijkertijd te bekijken of de volgorde van de wagons wel de meest logische volgorde is. Welke wagon kan naar voren en welke wagon kan naar achteren? Dat vergt natuurlijk aanpassing van de opgave en tegelijkertijd versterking van de sturing en van de kennis en kunde bij de politie. Aan een goede planning zonder de juiste sturing en de juiste mensen om het uit te voeren heb je niets.

In 2017 komt er een eind aan de reorganisatie. En wat staat er dan? De doelen zijn niet veranderd. We willen in ieder geval dat de Nationale Politie nog veel beter kan bijdragen aan het veiliger maken van Nederland. Dat betekent ook dat het openbaar gezag, de regioburgemeesters, maar ook de burgemeesters in de gemeenten zelf, tevreden zijn over de prestaties van de politie en de aansturing daarvan. Ten aanzien van die prestaties blijven we onverminderd ambitieus. De veiligheidsagenda, die mijn voorganger met de Kamer heeft afgesproken en waarin de belangrijkste lokale en nationale prioriteiten zijn opgenomen, is en blijft prioriteit voor de periode tot eind 2017. Daarnaast moet dan de bedrijfsvoering op orde zijn. Deze moet goed georganiseerd zijn, doelmatig en rechtmatig, zodat de operatie maximaal wordt ondersteund en de continuïteit van een goed toegeruste politieorganisatie gewaarborgd is. Betekent dit vervolgens dat we eind 2017 klaar zijn met de vorming van de Nationale Politie? Dat zal niet het geval zijn, want natuurlijk houden we ook dan nog ambities over. We zullen in de loop der jaren opnieuw ambities ontwikkelen en ik vertrouw erop dat de Kamer daar een belangrijke rol in zal spelen. Het betekent dat een Nationale Politie als organisatie nooit af zal zijn. Dat geldt voor de politie, maar dat geldt ook voor andere organisaties. Ik ben ervan overtuigd, en dat is ook mijn streven – daar mag de Kamer mij op aanspreken als ik tegen die tijd nog in deze rol zou fungeren – dat er eind 2017 een organisatie staat die zeer goed in staat is om de uitdagingen van nu, maar vooral die van de toekomst, aan te gaan. Het fundament onder de Nationale Politie moet dan volledig zijn gelegd. Ik heb al gezegd dat we daar de tijd voor nemen. Voor het herijkingsplan geldt ook dat de kwaliteit van het plan voor de tijd gaat waarin het tot stand komt.

Ik wil niet verhullen dat er gisteren na de indrukwekkende ceremonie een tweede indrukwekkende ceremonie plaatsvond, in dit geval op het Spui, waar de politiebonden mij op een heel aansprekende manier een gele kaart uitreikten. Ik vond het een beetje een oneerlijke verdeling, de Nationale Politie kreeg een standaard en ik een gele kaart, maar dat is misschien het lot van een politicus. Daarnaast hebben ze ook op zeer indrukwekkende wijze de tekst «Van der Steur beken kleur» gebruld, wat overigens voor een kleurenblinde best een uitdaging is, maar ik ga mijn best doen. Dat heb ik ook al toegezegd. Mij werd gevraagd om ter plekke toezeggingen te doen over, zoals de bonden dat noemen, de rechtvaardige cao. Laten we vaststellen dat een goede cao ook het uitgangs-

punt van deze Minister van Veiligheid en Justitie is. Ik heb een enorme waardering voor het werk van de politie, maar waardering blijkt natuurlijk niet alleen uit geld. Dat blijkt ook uit zorg voor het personeel, wat door een aantal van de Kamerleden vandaag ook aan de orde werd gesteld, uitstekend materieel en een goede beloning. Ik heb de bonden gisteren dan ook om die reden weer uitgenodigd om met mij om de tafel te gaan om verder te spreken over die politie-cao en ik heb hen wederom op de hoogte gesteld van het feit dat mijn bewegingsruimte, gegeven de krappe budgetten die ik heb, niet breed is. Maar ik ben er wel van overtuigd dat ook op dit punt geldt dat je met goed onderling overleg een heel eind kunt komen. Ik ben ook heel blij dat de bonden goed meewerken met het proces van de herijking. Zonder de bonden en zonder de COR gaat dat lastig en misschien wel helemaal niet.

Op het gebied van materieel wordt fiks in de politie geïnvesteerd. Ik denk hierbij aan het nieuwe politie-uniform en het nieuwe dienstwapen. Ik heb gisteren voor het eerst gezien hoe het systeem MEOS (Mobiel Effectiever Op Straat) functioneert, waarbij politieagenten in staat zijn om op straat al een heleboel informatie te krijgen, identificatie te doen, identiteitspapieren te controleren en zelfs personen en voertuigen bevragen. Ik heb gisteren het MEOS-systeem voor mezelf gebruikt. Ik kon vaststellen dat alles wat er in behoorde te staan er inderdaad in zat. Het geeft een heel goed gevoel dat men met dat systeem in de toekomst slagvaardig aan de slag kan gaan.

Ik hecht eraan op te merken dat alle politiemedewerkers een werkzekerheidsgarantie hebben tijdens de reorganisatie. De zorg voor het personeel is een van de strategische onderwerpen die bij de vorming van de Nationale Politie vooropstaat. Dat betekent: sterke leidinggevers, een evenwichtig opgebouwd personeelbestand en invulling geven aan loopbaan- en ontwikkelafspraken. Tijdens het VAO heb ik al gezegd dat aandacht voor de opleiding en de instroom belangrijk is. Dat geldt niet alleen voor de instroom aan de onderkant, maar zeker ook, zoals mevrouw Berndsen net al opmerkte, voor de zogenaamde zijinstroom die de komende jaren van ontzettend groot belang gaat worden om aan de toekomstige eisen te kunnen voldoen. De aanpak van cybercriminaliteit stelt andere eisen aan politieagenten en vraagt andere opleidingseisen. Dat daar nog een hoop beter kan, is gebleken uit het boek van de heer Princen dat ik recentelijk van GroenLinks kreeg en dat hier op tafel ligt. We hebben de afgelopen jaren enorm geïnvesteerd in financieel rechercheren, maar uit zijn ervaringen blijkt dat er altijd nog verbeteringen mogelijk zijn. Daarom is het goed dat zo'n boek geschreven wordt, zoals het overigens ook heel goed is dat we door middel van de rapporten die we zelf opvragen bij de Inspectie Veiligheid en Justitie, steeds weer controleren of de intenties die we hebben daadwerkelijk worden uitgevoerd. Dat is de reden waarom we vandaag kunnen spreken over kennis en kunde, want daar is een rapport over verschenen. Ook over de meldkamers is een rapport met aandachtspunten verschenen.

Alles bij elkaar betekent dit dat de Nationale Politie een organisatie in ontwikkeling is, waaraan veel eisen worden gesteld en waar veel eisen aan horen te worden gesteld. Ik ben heel blij dat er zo veel waardering en erkenning wordt uitgesproken in de Kamer voor dat belangrijke en moeilijke werk.

Ik begin aan het blokje dienstverlening en huisvesting. Mevrouw Tellegen heeft hierover een vraag gesteld, die ook door anderen is gesteld: hoe zit het met de sluiting van de politiebureaus en beïnvloedt dat nu wel of niet de kwaliteit van de dienstverlening? Het sluiten van politiebureaus is geen doel op zich maar een middel om een goede taakuitoefening en dienstverlening mogelijk te maken. De manier waarop de politie haar werk doet, verandert. Er zal in de toekomst meer sprake zijn van e-dienstverlening en van locatieonafhankelijk werken. Het MEOS-systeem – ik raad de Kamerleden aan dit systeem te gaan bekijken, als dat nog niet gebeurd is

– maakt het mogelijk dat er veel minder politiebureaus nodig zijn omdat alle taken die op het politiebureau verricht worden in de toekomst gewoon door de agent op straat gedaan kunnen worden. Dat betekent dat locatieonafhankelijk werken mogelijk wordt en dat waarborgt dat men veel meer in de wijken op straat kan zijn. De politie kan dan in de toekomst toe met minder bureaus en levert tegelijkertijd hetzelfde niveau van dienstverlening. De keuze voor de bureaus die openblijven is in nauw overleg met het lokale gezag gemaakt en heeft ook de steun van het lokale gezag. Ik begrijp dat daar her en der aan wordt getwijfeld; de heer Oskam merkte dat ook op. En als er concrete punten zijn, moeten we daar gewoon goed naar kijken. Mijn informatie is dat de keuzes gemaakt zijn met het lokaal gezag en pas geïmplementeerd worden op het moment dat de dienstverleningsniveaus ook kunnen worden gegarandeerd. Ik denk dat dat een heel belangrijk punt is. Ik heb dat ook deze week in de Kamer gezegd. We hebben er daarom ook tien jaar voor genomen; het is niet een proces van een paar maanden waarin we tot sluiting van bureaus overgaan. De volgorde is dat het dienstverleningsniveau wordt gegarandeerd en dat dan kan worden overgegaan tot het sluiten van de politiebureaus. Dit vindt plaats in nauw overleg met het lokaal bestuur. Het is niet zo dat het nu al klaar ligt en dat het vervolgens wordt uitgevoerd. Ook bij de uitvoering wordt nog steeds nauw overleg gevoerd met het lokaal bestuur en uiteraard ook met de medezeggenschap. Als antwoord aan mevrouw Tellegen voeg ik toe dat de sluiting van bureaus en het verbeteren van de dienstverlening hand in hand gaan, maar dat sluiting ook per individueel bureau kan worden bekeken. Dat is belangrijk, want we zeggen niet: landelijk voldoen we aan alle eisen, dus kunnen de bureaus dicht. Per bureau wordt in overleg met het lokaal gezag bekeken of de sluiting verantwoord is en of voldaan blijft worden aan de dienstverlening die nodig is.

Mevrouw Kooiman, de heer Oskam, mevrouw Tellegen en de heer Segers hebben vragen gesteld over de reactietijden bij noodhulp. Het zal niemand verbazen dat noodhulpverzoeken voor mij, maar ook voor de Nationale Politie, van essentieel belang zijn. De burger moet erop kunnen vertrouwen dat de overheid zo snel mogelijk hulp biedt. Je belt over het algemeen niet voor niets naar noodhulp en dan wil je ook dat er onmiddellijk actie wordt ondernomen. De plaatsing van het bureau mag daar dan eigenlijk niet bij uitmaken. De aanrijtijd is niet de afstand van het bureau tot de beller, maar de afstand tussen de beller en de plaats waar de politie zich op dat moment bevindt in de omgeving van de beller, waarna de politie ervoor zorgt dat zij er zo snel mogelijk is. Er is niet een directe correlatie tussen bureau en aanrijtijd. De politie hanteert sinds 2014 de streefnorm. Als iemand vragen wil stellen, moet dat aan de voorzitter kenbaar gemaakt worden.

De voorzitter: Volgens mij ga ik hier over de orde van de vergadering.

Minister Van der Steur: U gaat daarover. Ik kreeg alleen het signaal dat de heer Bontes een vraag wilde stellen.

De voorzitter: Zullen we afspreken dat ik die signalen zal oppakken?

Minister Van der Steur: Ik accepteer uw rol onmiddellijk.

De streefnorm is dat de politie in 85% binnen 15 minuten ter plaatse hoort te zijn en het doel is dat de streefnorm oploopt tot 90% in 2015. Deze norm blijft staan. Dat betekent dan ook dat de politie zich daarop laat aanspreken. Het is ook de norm die van toepassing zal zijn bij het sluiten van bureaus. Het betekent dat in 2015 nog in 10% van de gevallen de aanrijtijden niet gehaald zullen worden. Het betekent niet, zoals ik mevrouw Kooiman hoorde zeggen, dat de aanrijtijden niet gehaald worden. De aanrijtijden worden in meer dan 80% en soms in 85% van de

gevallen al gehaald. De overgrote meerderheid van de Nederlanders die naar een noodnummer belt, krijgt binnen de gestelde termijnen de politie voor de deur. Dat is noodzakelijk, want alleen dan kun je op heterdaad inbrekers betrappen en tijdig noodhulp verlenen. Wat mij betreft dient de politie daarop afgerekend te worden.

Ik geef wat cijfers. In 2014 zijn 310.000 noodhulpverzoeken ontvangen, waarvan in 254.000 gevallen de politie binnen 15 minuten ter plaatse was. De streefnorm van 85% is behaald. Het landelijk gemiddelde over alle eenheden is 86%. Als de 80%-streefnorm uit 2013 nog zou gelden, zou deze glansrijk zijn gehaald. Het betekent dat er een verbetering zichtbaar is. Het wil niet zeggen dat de zorg die uitgesproken is, onterecht is. Ik denk dat de aanrijtijden een essentieel onderdeel zijn van de besluitvorming en de ontwikkeling daarvan met het lokaal gezag over de sluiting van politiebureaus. Het is een feit dat op eenheidsniveau vijf eenheden niet voldoen aan de streefnorm die in 2014 is gesteld. Hieraan wordt gewerkt. Ook in de niet-stedelijke gebieden is er vooruitgang geboekt ten opzichte van 2013, maar we zijn op dat punt zeker nog niet klaar. Dat realiseren we ons ook en ik deel de zorg. Ik zal de zorg aan de korpschef blijven overdragen, voor zover dat niet nu al gebeurd is. Het is terecht dat de Kamer mij en via mij de korpschef erop blijft aanspreken.

Mevrouw Tellegen vroeg of er nu al politiebureaus worden gesloten. Politiebureaus die nu sluiten, doen dat op basis van eerder gemaakte afspraken, in afstemming met het lokaal gezag. Het huisvestingsplan wordt in een periode van tien jaar vanaf dit jaar tot 2025 uitgevoerd. De heer Oskam stelde de vraag of een 3D-aangiftepunt hetzelfde is als een politiesteunpunt. Dat is niet het geval. Een politiesteunpunt is altijd een fysieke plek in de gemeente zelf, in veel gevallen in het gemeentehuis. De 3D-locatie hoeft niet noodzakelijkerwijs hetzelfde te zijn als het politiesteunpunt. Overigens heb ik mij deze week uitgebreid laten voorlichten over het 3D-steunpunt. Het is een fenomenale manier om aangifte te doen, waarbij nu al vaststaat dat het al over een paar jaar achterhaalde technologie is. De vraag is gerechtigd of in het kader van de herijking de voorgenomen uitrol van de 3D-steunpunten wel nodig is. Bijna iedereen die een mobiele telefoon heeft met internettoegang, kan via Facetime of Skype op een heel directe manier aangifte bij de politie doen. Dat is veel gemakkelijker dan dat je een locatie hebt waar mensen tijdens openingstijden heen moeten om voor een camera plaats te nemen. Ook op dit punt geldt dat de politie al veel verder denkt over de toekomst in plaats van aan wat men in het verleden dacht nodig te hebben.

De heer **Bontes** (Groep Bontes-Van Klaveren): Volgens mij klopt hetgeen de Minister betoogt niet. In de praktijk handel je als politieman of -vrouw een melding af. Vaak is daar een aanhouding aan gekoppeld en moet je terug naar het bureau om je administratie op orde brengen. Je moet het in de computer zetten. Er is dan wel een correlatie met de aanrijtijden, want als je op het bureau aan het werk bent, moet je zo snel mogelijk weer kunnen uitrukken. Ik heb dat in de praktijk tientallen keren zien gebeuren. Je moet dan meteen weer de straat op kunnen gaan om de volgende melding te doen. Als dat centraal in een gebied ligt, zou je eerder ter plaatse moeten zijn. Het sluiten van politiebureaus heeft wat dat betreft een negatief effect. Het kan meevallen als je van politieauto's een rijdend kantoor zou kunnen maken. Door corruptie en opschorting van de hele aanbesteding voor rijdende kantoren gaat dat echter nog jaren en jaren duren. Het verhaal van de Minister klopt wat dat betreft niet. Daarbij is het de vraag wat je met MEOS kunt. Je kunt raadplegen, misschien in 2017 een bekeuring uitschrijven, maar Google kun je bijvoorbeeld niet eens raadplegen. Het verhaal van de Minister is bijna hetzelfde als van de vorige Minister: een hele grote broek aantrekken, mooie verhalen, het gaat allemaal fantastisch, terwijl er niets van klopt. Ik vraag een reactie van de Minister.

Minister **Van der Steur**: Dat zijn heel veel verwijten van de heer Bontes. Het zou goed zijn als de heer Bontes ingaat op mijn uitnodiging om kennis te nemen van het MEOS-systeem. Eigenlijk is in alles voorzien wat hij nu zegt. Ik heb het gisteren gezien en ik ben er diep van onder de indruk. De heer Bontes beschrijft hoe het vroeger was. Je had een aanhouding, vervolgens ging je terug naar het bureau. Dat zal nog steeds moeten, want je moet de verdachte afleveren op het bureau. Maar met het MEOS-systeem kun je al tijdens het rijden of tijdens de aanhouding of kort erna ervoor zorgen dat alle benodigde informatie al op het bureau aanwezig is. Het rijdende kantoor is het uitgangspunt van de ICT-in-spanningen van de politie. Met het MEOS-systeem zal elke politieagent op straat precies datgene kunnen doen, inclusief het bekijken van Google en het raadplegen van registers, het RDW-register en de basisregistratie personen. Het kan allemaal digitaal op straat gebeuren. Daarom is de correlatie tussen het politiebureau en de aanrijtijden niet meer zo relevant als het was – dat geef ik onmiddellijk toe – toen de heer Bontes zelf politieagent was.

De heer **Bontes** (Groep Bontes-Van Klaveren): Maar zover is het allemaal niet. Hoe gaat de Minister deze problemen oplossen? Eer dat het rijdende kantoor er is, zijn we volgens mij jaren verder.

Minister **Van der Steur**: Dat klopt, het is nog niet zover. De systemen worden nu wel ontwikkeld en de uitrol vindt ook plaats. We hebben er jaren voor nodig, dat is ook waar, maar het sluiten van de politiebureaus en de uitrol gaan hand in hand. Als het ene niet gebeurt, gebeurt het andere ook niet, want anders kunnen we niet aan de garantie van de aanrijtijden voldoen. Het ene moet eerst gebeuren en daarna kan pas het andere. De uitrol van het MEOS-systeem is gestart. Ik heb me gisteren laten uitleggen dat op heel korte termijn 30.000 apparaten worden uitgereikt.

De heer **Van der Staaij** (SGP): De Minister zegt dat het vroeger slechter gesteld was met de aanrijtijden, maar dat het nog beter moet. Hoe hard is het dat de streefnorm in de toekomst wel gehaald gaat worden? Garanties worden niet gegeven. Ik lees in de beantwoording van de vragen dat soms het probleem speelt dat de geografische omstandigheden van een bepaalde gemeente ongelukkig zijn. Dat zal waarschijnlijk ook niet op korte termijn veranderen.

Minister **Van der Steur**: Ik ben geneigd te zeggen dat dat het probleem van die gemeenten zelf is, maar zo werkt het niet. In het huisvestingsplan is daarmee op een aantal terreinen rekening gehouden. Geografisch gezien zou één politiebureau binnen een straal van zoveel kilometer voldoende zijn, maar als daar de Waal of een andere rivier of de Moerdijkbrug tussen zit, dan wordt het toch een ander verhaal. Daar is al rekening mee gehouden. Hoe hard zijn de streefnormen? Voor mij geldt dat het sluiten van politiebureaus pas kan plaatsvinden op het moment dat de streefnormen gegarandeerd zijn. Daar zijn die streefnormen voor. Dit betekent dat men in het lokaal overleg met het lokaal gezag – het is vooral een kwestie tussen de politie en het lokaal gezag – moet zorgen dat de streefnormen gehaald worden. Dat de streefnormen altijd overal gehaald zullen worden, durf ik niet te zeggen, maar dat zal de heer Van der Staaij ook niet van mij verwachten. We kunnen pas verantwoord tot beslissingen komen als we weten dat mensen niet in de kou blijven staan, want daar gaat het uiteindelijk om.

De heer **Van der Staaij** (SGP): Dat is helder. Het punt blijft dat aanrijtijden in het landelijk gebied nu soms niet gehaald worden. In het kader van het draagvlak voor maatregelen voor politiebureaus wordt het extra

lastig om te zeggen dat het voor de mensen allemaal beter wordt. Hoe hard zijn de streefcijfers om de aanrijtijden in de toekomst wel te halen?

Minister **Van der Steur**: Zo hard als ze zijn. Streefcijfers zijn streefcijfers. Als het streefcijfer 85% is en je haalt 84%, wat in sommige gevallen gebeurt, dan is wel 84% van alle noodhulpoproepen keurig binnen de afgesproken tijd beantwoord/op gereageerd/aan tegemoetgekomen of iets dergelijks. De overgrote meerderheid van de mensen die een noodhulpnummer belt, wordt binnen de gestelde termijn en vaak sneller geholpen. Het is vervelend dat 1% of 2% niet volgens het streefcijfer wordt gehaald en dat kan ook een ramp zijn. Daarom moeten de streefcijfers ook zo veel mogelijk gehaald worden, maar een keiharde garantie daarvoor kan ik niet geven. Ik denk dat de discussie die wij voeren alleen al voldoende is voor de politie om te weten dat die twee elementen hand in hand zullen blijven gaan en dat de Kamer, net als ik, er heel kritisch naar zal kijken.

De heer **Oskam** (CDA): De bedoeling van de Nationale Politie is dat we flexibeler gaan werken en dat het allemaal effectiever wordt. Ik heb een vraag over een ander soort aanrijtijden, namelijk die met arrestanten uit Mook en Middelaar in Noord-Limburg. De burgemeester heeft mij erop geattendeerd dat de arrestanten naar het politiebureau in Venlo moeten worden gebracht. Die agenten zijn de hele nacht weg, terwijl Nijmegen op vijf minuten rijden ligt. Kent de Minister dit probleem en wat gaan we eraan doen in het kader van efficiënter werken?

Minister **Van der Steur**: Dit is een goed voorbeeld van een probleem waar in het kader van de huisvesting nader naar gekeken moet worden. Het lijkt mij, net als de heer Oskam en de lokale burgemeester, een onlogische gedachtegang. Ik neem het mee en zorg dat ernaar gekeken wordt.

Mevrouw **Kooiman** (SP): Ik heb een vraag over de aanrijdtijden. Als van drie posten één post wordt gemaakt, zijn alle agenten geconcentreerd op één bureau. Op het moment dat er twee auto's in de wijk zijn in een groot gebied, is het logisch dat de aanrijtijden langer worden. In een project in Schijndel gaat de politie werken met meer ICT op straat, maar zelfs die agenten zeggen dat het sluiten van de posten onverantwoord is. Ze doen er twee uur over om het hele werkgebied rond te rijden. Met het vergroten van de werkcirkels zullen de aanrijtijden onder druk komen te staan. Wat heeft de Minister hierop te zeggen?

Minister **Van der Steur**: Allereerst wil ik zeggen dat we op dit moment nog niet werken met het toekomstige systeem. Ik begrijp heel goed dat het een ramp zou zijn om een bureau te sluiten en de huidige werkmethode te handhaven. Dat klopt natuurlijk ook, want niet elke politieauto is nu een rijdend kantoor, zoals de heer Bontes al terecht zei. Niet elke agent beschikt op dit moment over het MEOS-systeem, sterker nog: nog bijna geen enkele agent beschikt erover want het systeem wordt nu uitgerold. Je kunt die vraag pas realistisch beantwoorden als je weet wat de dienstverleningsconcepten zijn die in de toekomst worden uitgerold. Dan is de koppeling aan de vraag waar de auto's zich bevinden veel belangrijker dan aan de vraag waar het politiebureau zich bevindt, waar de politieauto oorspronkelijk ooit vandaan kwam. Dat zal uiteindelijk het meetpunt zijn om met het lokaal gezag te besluiten tot definitieve sluiting van de politiebureaus.

Mevrouw **Kooiman** (SP): In een op vijf gevallen is de politie nu al te laat. Ze willen wel op tijd zijn, maar het lukt niet omdat de aanrijtijden zo lang zijn. Ik raad de Minister aan om bijvoorbeeld op werkbezoek te gaan in Winterswijk of in Schijndel, waar de werkgebieden al zo groot zijn. In die

grote gebieden hebben ze ook te maken met het feit dat er veel meer auto's weggaan. De politie moet meer op straat, maar omdat de tekorten bij de Nationale Politie oplopen, wordt er geschrapt in het aantal voertuigen. Kan de Minister gewoon een lijstje geven waarop staat waar de voertuigen weggaan? Want ook daar lopen agenten tegenaan.

Minister **Van der Steur**: Met alle respect, ik vraag me af of het verstandig is om op individueel autoniveau te communiceren met de Kamer. Als mevrouw Kooiman het echt van essentieel belang vindt voor de beoordeeling van de Nationale Politie als organisatie dat op individueel politiebureauniveau de sterkte van het aantal politieauto's aan elkaar moet worden geknoopt, zal ik dat met vreugde proberen te doen, maar ik vind echt dat we ten aanzien van zoiets belangrijks als de reorganisatie van de Nationale Politie onze aandacht tot de hoofdlijnen moeten beperken. Een hoofdlijn is dat het op zichzelf niet uitmaakt hoeveel auto's er zijn en waar die auto's zijn, maar dat het vooral van belang is of de afgesproken streefnormen worden gehaald en dat dat een voorwaarde is voor het in de toekomst, in de komende tien jaar, in overleg met het lokaal gezag, op een heel zorgvuldige wijze sluiten van politiebureaus. Die sluiting is nodig om robuuste teams te kunnen creëren waarmee we de kwaliteit van de politiedienstverlening kunnen verhogen. Ik begrijp heel goed dat er op dit moment zorgen zijn. We doen er alles aan om die zorgen weg te nemen, maar het betekent ook dat men de ruimte moet hebben om in te zien dat er in de toekomst een heleboel gaat veranderen in de manier waarop de politie gaat werken.

Ik was gekomen bij mijn tweede blokje, de aangifte. De heer Van der Staaij heeft gevraagd naar de kwaliteit van de aangifte en naar de plannen hiervoor van het kabinet en de Minister. De eerste tranche van die 105 miljoen wordt gebruikt om het niveau van de intakemedewerkers te verhogen. Het is bekend dat in het verleden al is afgesproken dat niet alleen politieagenten de aangifte doen, maar dat dit vooral ook door de intakemedewerkers wordt gedaan zodat daardoor meer blauw op straat kan komen. Daarnaast wordt samen met het Openbaar Ministerie gekeken naar de wijze waarop de aangifte beter kan worden afgestemd op de behoefte die het Openbaar Ministerie heeft. Op die manier wordt gewerkt aan een veel beter proces-verbaal. In het verleden heeft de Kamer haar zorgen hierover met mijn ambtsvoorganger gedeeld en een van de uitkomsten is dat er op deze manier aan betere processen-verbaal gewerkt wordt. Er wordt ook gewerkt aan de bejegening, het respectvol te woord staan van mensen, de bereikbaarheid en, heel belangrijk, uniforme werkprocessen. Een van de grote stappen die we met de Nationale Politie kunnen zetten is dat overal in Nederland op dezelfde manier aangiften worden gedaan. Tijdens een eerder algemeen overleg heb ik aangegeven dat er ook een verbetering wenselijk is op het gebied van bijvoorbeeld internetoplichting, zodat dergelijke aspecten door middel van aangifte kunnen worden opgepakt.

De heer Oskam heeft gevraagd naar het toerusten van de politie om aangifte op locatie mogelijk te maken. Het is de bedoeling dat dit in de toekomst gaat gebeuren. De insteek van de ICT-vernieuwing bij de politie is dat het belang van de burger vooropstaat. Dit betekent in principe dat aangifte het beste bij de mensen thuis kan plaatsvinden, in de winkel of op het werk waar het is gebeurd. Dan zijn we ook af van de suggestie die wel eens door winkeliers wordt gedaan, namelijk dat het ze veel tijd kost om aangifte te doen en dat ze hun winkel moeten sluiten, terwijl die winkeldief al weer in hun winkel staat. Aan dat eerste punt gaan we wat doen en wat mij betreft aan het tweede punt ook, maar dat is voor een ander algemeen overleg. De aangifte kan op locatie plaats gaan vinden. Dat vereist technische ondersteuning en daar wordt in het MEOS op termijn in voorzien. Het is op dit moment nog niet overal even perfect, maar ik ga gewoon verder met ervoor te zorgen dat aangifte op locatie

mogelijk blijft en verbeterd wordt. Het levert veel tijd op voor de politie en tegelijkertijd ook veel voor de burger die aangifte doet. De heer Oskam heeft ook gezegd dat er te weinig wordt gedaan met internetaangiften. Internetaangifte is nu vooral bedoeld voor delicten waarbij de dader niet bekend is. De heer Oskam zal erkennen dat het lastig is om opvolging te geven als je niet weet wie de dader is. Diefstal, poging tot diefstal en beschadiging en vernieling zijn zaken die via internet kunnen worden aangegeven. Deze aangifte is vaak nodig om aan de vereisten van de verzekering voor een eventuele uitkering te voldoen. Dit betekent dan ook dat de aangifte via internet in principe geen aanknopingspunten voor verdere opsporing biedt. Ik heb overigens uit eigen ervaring vastgesteld dat het wel kan betekenen dat je wordt opgebeld door Slachtofferhulp Nederland. Als de aangifte opsporingsindicaties bevat, wordt de aangifte natuurlijk wel verder opgepakt. Het is niet zo dat er nooit wat gedaan wordt met internetaangifte, zoals de heer Oskam zei. Daar waar er wat aan gedaan kan worden, wordt het opgepakt. Op dit moment worden 400.000 aangiften via internet gedaan. Het wetsvoorstel gebruik van elektronische processtukken maakt uitbreiding van de internetaangiften naar andere delicten mogelijk. Dat zal dan betekenen dat ook aangifte voor delicten met opsporingsindicaties via internet kan worden gedaan. Dat voorstel ligt bij de Kamer en de politie bereidt zich alvast voor op de mogelijkheid van internetaangifte als het wetsvoorstel wordt aangenomen. Op 10 april zal een verbeterde versie van de huidige applicatie van internetaangifte worden gepresenteerd. Deze zal op het gebied van gebruiksvriendelijkheid verbeterd zijn. Ook is inloggen met DigiD mogelijk.

De heer Oskam vroeg ook naar de aangifte onder nummer. Dit voorjaar is dat instrument ingevoerd. We zijn terughoudend in het doen van aangifte onder nummer omdat het voor de advocatuur, de rechterlijke macht en het Openbaar Ministerie lastig is om te controleren wat de waarde van dat soort aangiften is. De evaluatie vindt in het voorjaar plaats en die zal ik onmiddellijk naar de Kamer sturen. Het is ontegenzegglijk van groot belang dat aangifte onder nummer mogelijk is in gevallen van mensenhandel of bij aangiften door familieleden van mensen in een kwetsbare positie ter bescherming van het slachtoffer. Dat geldt ook voor de uitvoering van de veilige publieke taak.

Mevrouw Helder en mevrouw Bernds en hebben gevraagd naar de relatie tussen de reactie van het panel van EenVandaag en de cijfers van mijn departement. De terugkoppeling binnen twee weken na de aangifte heeft betrekking op de voortgang. Ik denk dat hier een misverstand is ontstaan. In overgrote meerderheid wordt over de voortgang gerapporteerd, maar niet altijd is er al een uitkomst. Vaak is er geen uitkomst. De uitkomst van het panel ging over de afhandeling van de aangifte bij het Openbaar Ministerie. Dat zijn twee verschillen grootheden. Het signaal wordt echter wel serieus genomen en de terugkoppeling moet ook beter. Voor het einde van dit jaar zal het aangiftevolgsysteem geheel klaar zijn. Dit zal de situatie sterk verbeteren.

Mevrouw Wolbert heeft gevraagd of aangifte fysiek en thuis kan plaatsvinden. Bij alle high impact crimes, zoals het door mijn voorganger zo mooi werd genoemd, en ook bijvoorbeeld bij verkrachting kan op verzoek altijd thuis aangifte worden gedaan. De politie realiseert zich als geen ander hoe belangrijk het is dat je daarvoor niet naar het politiebureau hoeft te komen als het niet nodig is. Ook bij woninginbraken is thuisaangifte inmiddels standaard. Zo hoort het wat mij betreft ook te zijn.

Mevrouw Bernds en vroeg naar de houding van burgers en bedrijven. In 2011 was 37% van de bevolking de mening toegedaan dat aangifte niet helpt. In een kwart van de gevallen gaven slachtoffers aan dat hetgeen hen was overkomen niet belangrijk genoeg was om aangifte van te doen. Tussen 2005 en 2013 zien we een licht dalende trend in de aangiftebereidheid. Dit betekent dat het wel een punt van zorg is, maar tegelijkertijd zegt bijna 60% van de inwoners in 2014 tevreden te zijn over het laatste

contact met de politie. Dat percentage is ten opzichte van 2013 gelijk gebleven. Mijn insteek is dat voor zowel bedrijven als burgers geldt dat het van essentieel belang is dat aangifte wordt gedaan, want alleen dan kun je erop acteren. Daar is de inzet van de Nationale Politie en van het Openbaar Ministerie ook op gericht. Wij weten niet precies waarom er af en toe een daling van de aangiftebereidheid is.

Voorzitter: Tellegen

Mevrouw **Berndsen** (D66): Ik heb gevraagd of het klopt dat de aangiftebereidheid ten opzichte van 2005 met bijna 20% is afgenomen, terwijl het doen van aangifte in de optiek van de Minister enorm verbeterd is. Waar ligt dat dan aan?

Minister **Van der Steur**: Ik heb al aangegeven dat het WODC (Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum) in het onderzoek naar meldingen van bedrijfscriminaliteit geen verklaring heeft kunnen vinden voor het feit dat er sprake is van een daling in het aantal aangiften. Ik ben graag bereid om de Kamer nader te informeren. Ik vind het onderwerp zelf ook van belang.

Mevrouw **Berndsen** (D66): Zou het er niet mee te maken kunnen hebben dat met veel bombarie naar buiten is gebracht dat iedereen altijd en overal aangifte moet kunnen doen, maar dat die in de praktijk toch leidt tot onvoldoende opvolging door de politie omdat die er gewoon geen tijd voor heeft? Er zijn recentelijk geen onderzoeken gedaan. Ik geeft de Minister mee dat het misschien handig is het WODC er opnieuw onderzoek naar te laten doen.

Minister **Van der Steur**: Dat is een goede suggestie. Ik kan echter pas berichten aan de Kamer wanneer ik weet hoe het zit. Ik zal het WODC vragen er onderzoek naar te doen. Dat betekent wel dat de Kamer niet binnen een paar weken antwoord van mij heeft. We gaan het bekijken, want ik vind het zelf ook van groot belang. Ik merk wel op dat de veronderstelling van mevrouw Berndsen niet klopt. Het is niet zo dat er nu minder met aangiften wordt gedaan. Dankzij het aangiftevolgsysteem wordt er sinds kort veel meer met aangiften gedaan dan ooit tevoren. Daar kan het in ieder geval niet in zitten. Met het aangiftevolgsysteem kunnen mensen, anders dan vroeger, wel te horen krijgen wat de voortgang in hun zaak is en dat is nog nooit eerder vertoond. Ik weet de cijfers niet precies uit mijn hoofd, maar het gaat om een enorm percentage. Ik begrijp dat daardoor de behoefte bestaat te willen horen hoe het afgelopen is. Het is een van de intenties van de Nationale Politie om op termijn daaraan te kunnen voldoen, maar je kunt niet alles tegelijk doen. In ieder geval hebben we het nu voor elkaar dat de overgrote meerderheid van de mensen die aangifte hebben gedaan, te horen krijgt wat de voortgang van de aangifte is.

Voorzitter: Berndsen

Mevrouw **Helder** (PVV): Mijn fractie heeft al vaker gezegd dat mensen geen aangifte doen omdat het toch niet helpt. Ik ben wel blij met de toezegging dat het onderzocht gaat worden. De vorige Minister heeft al toegezegd dat er onderzoek gedaan zou worden naar de kwaliteit en het wegschrijven van de aangifte. Ik heb al vaker het voorbeeld genoemd van een woninginbraak, die niet meer als zodanig wordt geregistreerd als het een inbraak in een vakantiehuisje betreft. In het inmiddels vaak aangehaalde boek van Princen wordt een voorbeeld genoemd van een bepaalde wijk waarin vaak een autoruit wordt ingetikt, wat vervolgens wordt weggeschreven onder «vernieling». Dat onderzoek was al toegezegd. Kan

de Minister in het onderzoek meenemen hoe de aangiften worden weggeschreven?

Minister **Van der Steur**: Ik kan mevrouw Helder geruststellen. Mijn voorganger heeft die toezegging al gestand gedaan. Er wordt op dit moment al onderzoek gedaan door de inspectie en de Kamer zal over de uitkomst worden geïnformeerd. Dat is dus een ander onderzoek dan het onderzoek dat het WODC gaat doen naar de aangiften.

Het volgende blokje gaat over kwaliteit in het algemeen en de parate kennis van politiefunctionarissen. Mevrouw Kooiman en vele anderen hebben gevraagd wat ik ga regelen op het gebied van parate kennis. Volgens mij is er niemand die twijfelt aan het belang van vakbekwame politiemedewerkers. Het onderhouden van de vakbekwaamheid is een verantwoordelijkheid van de werkgever, zoals mevrouw Kooiman zei, maar ook van de werknemer. Dat heb ik mevrouw Wolbert en een aantal andere Kamerleden ook horen zeggen. De politieagent moet zelf ook aan zijn eigen kwaliteitseisen willen blijven werken, zoals dat bij professionals in andere beroepsgroepen ook gebeurt. De huidige vrijblijvendheid dient dan ook aan beide kanten te verdwijnen. Ik wil daarom samen met de korpschef een integraal kwaliteitssysteem voor vakbekwaamheid ontwikkelen. We doen dit naar aanleiding van de conclusie van de inspectie dat er winst te boeken is voor wat betreft het niveau van de parate kennis van politiemedewerkers in de basispolitiezorg. Samen met de korpschef zal ik invulling geven aan de aanbeveling die de inspectie heeft gedaan. Wij zullen zorgen voor een goed bijscholingssysteem en dit systeem borgen in de organisatie. In de aanloop naar dit nieuwe kwaliteitssysteem zorg ik er samen met de korpschef voor dat vakbekwaamheid meer dan nu wordt besproken in de gesprekcyclus tussen leidinggevend en medewerkers, want daar hoort het uiteindelijk ook thuis. Tevens gaan alle medewerkers de komende jaren werken aan hun vakbekwaamheid door middel van de zogenaamde Profchecks, wat geen vrijblijvende zaak is.

Tegelijkertijd moeten we oog hebben voor alles wat op het bordje van de politie wordt gelegd. We zijn niet voor niets aan het herijken. Dit aspect zal ik daarin ook meenemen. We hebben eerder al uitgesproken dat we geen overhaaste toetsregimes willen regelen. In de eerste helft van 2016 kom ik met een voorstel voor het kwaliteitsborgingssysteem. Voor de korte termijn is het van belang dat het bestaande instrumentarium de Profchecks, de functioneringsgesprekken ende briefings veel beter kunnen en moeten worden benut om het belang van een goede opleiding onder de aandacht te brengen. Kortingen op het opleidingsbudget en de parate kennis staan los van elkaar. Het is maar zeer de vraag of extra opleidingen op zichzelf de oplossing zijn.

Mevrouw Helder vroeg naar aanleiding van het aangehaalde boek naar het opleidingsniveau van de recherche. De medewerkers in de recherche hebben in ieder geval de initiële politieopleiding gevolgd. Aanvullend zijn er vele specialistische opleidingen die de Politieacademie verzorgt. Deze opleidingen worden regelmatig geactualiseerd om ze up-to-date te houden en ze te doen aansluiten op de politiepraktijk. Op termijn komen er meer hbo-opgeleide medewerkers bij de recherche te werken. Dat is de zijinstroom waar mevrouw Bernds al aandacht voor vroeg en waarvan de politie zich heel goed realiseert dat deze essentieel is om in de toekomst te kunnen voldoen aan de nieuwe eisen en vormen van criminaliteitsbestrijding. Ik realiseer me dat het bestrijden van cybercrime andere eisen stelt aan de politieorganisatie, de politieagent en de rechercheur dan de criminaliteitsbestrijding waarop we ons de afgelopen jaren met name hebben gericht.

Het boek van Princen, maar ook de herijking en de gevoelde noodzaak om een sterkere koppeling tussen middelen, activiteiten, resultaten en effecten te leggen, geven aanleiding om de integraliteit van de verbeter-

maatregelen op het terrein van de recherche nog eens goed te bezien. De zorg van mevrouw Helder wordt hiermee erkend. Als er lacunes blijken te zijn, zal ik nieuwe maatregelen treffen. Ik zal de Kamer daarover graag na de zomer berichten. Voor de zomer hoop ik terug te komen op de vraag hoe de opleiding in de herijking van de voortgang Nationale Politie wordt meegenomen.

Er is ophef ontstaan binnen de Dienst Infrastructuur van de Landelijke Eenheid, maar ook naar aanleiding van de gebeurtenissen op het spoor. Met de vorming van de Nationale Politie zijn de lucht-, water-, spoor- en wegpolitie opgegaan in de Dienst Infrastructuur van de Landelijke Politie. Deze transitie gaat gepaard met een verandering van werken, waarbij medewerkers kunnen worden ingezet op meerdere taakvelden. Ik heb hierover heel recentelijk Kamervragen beantwoord. Deze inzet vindt natuurlijk verstandig plaats. De suggestie wordt gewekt dat mensen zonder enige ervaring worden toegevoegd aan een onderdeel waar ze helemaal geen kennis van hebben. Dat is niet de bedoeling en het is dan ook logisch dat niet iedereen van de dienst helikopterpiloot hoeft te worden. Ik heb gisteren overigens wel met een helikopterpiloot gesproken. Ik heb ook een film gezien die door een politiehelikopterpiloot is gemaakt. Ik was er diep van onder de indruk. Ik heb heel onverstandig gezegd dat ik daar graag op werkbezoek zou komen en dat is inmiddels opgepakt. Dat had ik niet gehoopt, want ik vind het doodeng om in een helikopter te zitten. Ik ga dat toch proberen, al was het alleen al omdat ik dan ook van de gelegenheid gebruik kan maken om met deze dienst over de zorgen te spreken. Daarom ga ik graag in op de uitnodiging van mevrouw Kooiman. Mevrouw Kooiman moet mij natuurlijk niet elk AO naar specifieke locaties sturen, maar ik ga het doen, net zoals ik eerder al heb toegezegd dat ik in Brabant zal kijken naar de werkzaamheden van het LFO. De reorganisatie van de Dienst Infrastructuur maakt het mogelijk dat de politie met meer capaciteit, flexibiliteit en vakmanschap op geprioriteerde onderwerpen kan worden ingezet. Ik snap dat er daardoor onrust ontstaat en dat men onzeker wordt, maar het is vanzelfsprekend dat politiemedewerkers pas volledig zelfstandig op een taak worden ingezet als ze daartoe voldoende zijn toegerust. Ze zullen misschien wel werken onder toezicht van ervaren collega's. Dit heb ik de Kamer naar aanleiding van de Kamervragen al bericht.

Mevrouw Tellegen en de heer Van der Staaij hebben vragen gesteld over de verbetering van de juridische positie van de agent na een schietincident. Ik zal er in algemene zin op reageren. Het gebruik van een vuurwapen is een van de middelen die de politie heeft om in uiterste noodzaak actie te ondernemen. Ik weet dat in de opleiding van politieagenten enorme aandacht wordt gegeven aan het moment waarop je beslist om dat wapen te gebruiken, want uiteindelijk is dat het allerzwaarste middel dat je als agent kunt toepassen. Als die afweging zorgvuldig wordt gemaakt, wordt er ook zorgvuldig naar de positie van de agent gekeken. Het is een toevallige omstandigheid, maar het zal degenen die vanmorgen de krant hebben gelezen of gisteren televisie hebben gekeken of op internet hebben gekeken niet ontgaan zijn dat zich in Amerika een incident heeft voorgedaan waarvan we allemaal vinden dat het gerechtvaardigd is dat iemand stevig wordt ondervraagd over hetgeen hij met zijn vuurwapen heeft gedaan. Dat komt in Nederland gelukkig niet in die mate voor, maar we kunnen onze ogen niet sluiten voor de mogelijkheid dat zich excessen voordoen. Er is een lijn te trekken met de situatie waarin mensen die zich thuis verweren tegen inbrekers tot een paar jaar geleden altijd als verdachten werden bestempeld. Het is passend dat we op die manier ook omgaan met agenten en dat we er in principe van uitgaan dat de intentie bij het gebruik van een vuurwapen goed is, maar dat we bekijken of het klopt met de feiten. Het is overigens nu al zo dat agenten die beslissen om te schieten, niet zomaar als verdachte van een strafbaar feit worden aangemerkt. Het Openbaar Ministerie houdt

terdege rekening met hun bijzondere taak bij geweld. Waar burgers in het algemeen geweld mogen vermijden, moeten politiemensen gevaarlijke situaties juist tegemoet treden. Het is wel essentieel dat agenten daarbij professioneel en conform de instructies handelen. Ik weet dat het bij agenten bijzonder gevoelig ligt, maar ik ken ook de keerzijde. Ik hoorde laatst van een zaak in Rotterdam waarbij iemand die volledig was doorgedraaid door een politieagent is neergeschoten en dat dat voor de buurt en voor de familieleden van de betrokkene een enorme impact heeft gehad. Emoties spelen aan beide kanten een belangrijke rol. Een agent die in een levensgevaarlijke situatie zijn werk goed doet, verdient echter steun en lof en geen positie als verdachte. Daarom is al in 2013 een integrale stelselherziening geweldsaanwending politieambtenaar gestart, die ziet op het gehele proces van melden, registreren, het beoordelen van het geweld en de nazorg die nodig is, juridische bijstand aan agenten en een leertraject. Het is een integraal traject dat in samenhang plaatsvindt en zorgvuldig wordt gedaan. Naar aanleiding van de hier gestelde vragen en mijn eigen vragen ga ik bekijken of er op dit punt een wetswijziging nodig is. Ik hoop de Kamer daarover na het zomerreces nader te kunnen informeren. Ik denk dat we het uitgangspunt delen dat we ervan uitgaan dat een politieagent, als hij tot het zwaarste middel genooddaakt wordt en dat conform de instructies doet, niet geconfronteerd moet worden met de positie van verdachte. Ik kijk even of dit nog aanleiding geeft tot nadere vragen.

De **voorzitter**: We hebben afgesproken dat we na elk blokje vragen kunnen stellen.

Minister **Van der Steur**: Ik ben zo servicegericht, dat moet ik niet doen.

De **voorzitter**: U moet zich meer inleven in uw nieuwe rol.

Minister **Van der Steur**: De heer Segers vroeg naar de wijkagenten. Dit is een punt van zorg dat ook tijdens het afgelopen VAO aan de orde werd gesteld. Het doel is dat wijkagenten zichtbaar en verbindend zijn en dat ze in principe 80% van hun tijd in de wijk zijn. Ik sprak gisteren met een aantal wijkagenten uit Delfshaven die dat percentage ruimschoots halen. Zij hadden iets heel slims gedaan. Zij zijn een koffietent begonnen. Ik snap dat zij automatisch meer dan 80% in de wijk zijn. Het is een heel goed initiatief omdat er ook jongeren actief zijn die uit het criminele milieu willen. Het lukt echter niet elke dag en overal, want er is ook op dit punt schaarste. De korpschef doet er alles aan om de motie-Oskam, die hem niet is ontgaan, per 1 juli 2015 uitgevoerd te hebben. Dit is overigens een van de redenen waarom bewaken en beveiligen voor een deel is overgedragen aan de Koninklijke Marechaussee. Het trok een zware wissel op de capaciteit van de politie, wat zich weer door vertaalde in de aanwezigheid in de wijken.

Mevrouw Tellegen heeft gevraagd of ik aanleiding zie om de bevoegdheden van de boa's in het openbaar vervoer uit te breiden. Daarover is gisteren nog gesproken met FNV Spoor en de beide betrokken departementen. Het uitgangspunt is hierbij onverminderd dat geweld en agressie tegen boa's en andere gezagsdragers en hulpverleners in Nederland niet wordt getolereerd. Boa's moeten effectief kunnen optreden als ze worden geconfronteerd met agressie en geweld. Boa's kunnen een aantal strafrechtartikelen toepassen die gericht zijn tegen agressie en geweld en daar kunnen ze ook proces-verbaal van opmaken. Boa's zijn ook bevoegd om personen aan te houden en ze daarna over te dragen aan de politie. In een aantal gevallen beschikken boa's daartoe over de mogelijkheid om handboeien toe te passen. Ik heb in de media al laten weten dat ik zelf nog niet overtuigd ben van de noodzaak om boa's met wapens uit te rusten. In de media was er een misverstand over conducteurs die met wapens

werden uitgerust, maar dat is zeker niet het geval. Het zou dan gaan om beveiligingsmedewerkers. Ik ben er zelf nog niet van overtuigd dat het verstandig is. Het dragen van een wapen maakt niet per se dat je als beveiligiger verstandiger en veiliger kunt optreden. De aanwezigheid van een wapen kan aanleiding zijn tot een geweldsspiraal en tot het misbruiken van het wapen door anderen die het wapen in handen krijgen omdat het in de trein of op het station voorhanden is. Ook blijkt dat de politie in op één na alle gevallen de verdachte heeft kunnen arresteren. Wat dat betreft, is er dankzij de nieuwe aanpak van de aanwezigheid op stations veel te verwachten, waardoor misschien de noodzaak voor de beveiliging afneemt. Het is in elk geval een discussie die nog niet is afgerond en die ik verder nog met mijn collega van Infrastructuur en Milieu zal vervolgen.

Mevrouw Helder heeft gevraagd of beveiligers politievrijwilliger kunnen worden. Een beveiligiger kan geen politievrijwilliger worden. Er ligt een wettelijk verbod op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus omdat men bij de invoering van de wet vond dat het een ongewenste combinatie van functies zou zijn omdat informatielekken zouden kunnen ontstaan tussen de beveiligingsbranche en de politie. Politievrijwilligers hebben immers toegang tot vertrouwelijke informatie van de politie. Mocht mevrouw Helder vinden dat dat anders zou moeten, dan kunnen we daar best een keer over spreken, maar de argumentatie lijkt mij op zichzelf steekhoudend.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Ik wil reageren op het geweld op het spoor. Natuurlijk moeten we ontzettend terughoudend zijn in de discussie over het geweldsmonopolie, maar het kan al. Er zijn in Nederland boa's die een wapenbevoegdheid hebben. Is de Minister bereid om in het overleg over agressie op het spoor met Staatssecretaris Mansveld deze optie te verkennen? De Minister zegt dat uiteindelijk alle daders worden opgepakt, maar ik wil graag dat het helemaal niet meer voorkomt. We moeten dus kijken naar de meest effectieve middelen. Er is een pakket aan maatregelen voorgesteld, maar ik wil graag dat dit voorstel eraan toegevoegd wordt.

Minister **Van der Steur**: Er is gesproken met FNV Spoor en er zal nog met andere betrokkenen worden gesproken, waaronder de NS zelf, want de vraag is natuurlijk ook wat de NS zelf wil. Ik heb er op dit moment geen informatie over. Aan de hand van de gesprekken zal ik dit punt zeker met de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu bespreken. De enige boa's die op grond van de wet over een vuurwapen mogen beschikken, zijn de zogenaamde groene boa's, de mensen die als opzichters werkzaam zijn in natuurgebieden. Daar wordt gestroopt, wat noodzakelijkerwijs met een vuurwapen gebeurt. Om die reden beschikken deze boa's over een vuurwapen. Dat is een andere situatie dan die van beveiligers van treinen. Daar zijn de juiste maatregelen genomen.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Gisteren hebben we een onzinnig plan gehoord om de overheid burgermoed aan reizigers te laten opleggen. Is de Minister het met de VVD eens dat het waarborgen van de veiligheid, ook op het spoor en de stations, een primaire taak van de overheid is? Zou het niet goed zijn om deze optie te bekijken?

Minister **Van der Steur**: Er is geen discussie over het feit dat veiligheid een kerntaak is van de overheid. Ik ben het overigens niet eens met de opmerking van mevrouw Tellegen over burgermoed. Ik heb de heer Van Meeteren al eerder over dit onderwerp gesproken. Hij zegt dat het opvallend is dat de beveiligiger of de conducteur het in zijn eentje moet aanpakken als er iets gebeurt in een trein. Veel mensen kijken weg. Het is de heer Van Meeteren zelf ook overkomen dat mensen wegkeken terwijl

hij in elkaar geslagen werd. Als er 30 of 40 mensen in een treincoupé zitten terwijl dat gebeurt, kun je er ook met elkaar voor kiezen om je burgerplicht te doen. Ik denk dat mevrouw Tellegen dat ook met me eens is. Het uitgangspunt is dat je jezelf mag verdedigen tegen inbrekers en dat hetzelfde geldt als je met een aantal mensen actie onderneemt. Ik zou het op zich goed vinden als dat ook gebeurt. Dat wil niet zeggen dat daarmee de verantwoordelijkheid voor de veiligheid opeens van de overheid naar de burger verspringt.

De heer **Van der Staaij** (SGP): Ik heb nog een vraag over de juridische positie van agenten. De Minister gaf duidelijk aan dat er normering en toetsing van geweldsgebruik moet zijn. Daar ben ik het helemaal mee eens. Zijn er nog specifieke bepalingen in plaats van een benadering onder het commune strafrecht mogelijk? Het is goed dat de Minister heeft toegezegd ernaar te willen kijken. Wil de Minister daar ook andere mensen bij betrekken die in de uitoefening van hun functie rechtmatig geweld mogen gebruiken, zoals militairen, waar dezelfde vraag aan de orde kan zijn?

Minister **Van der Steur**: Dat is een goede vraag. Voor militairen is dit al in het Wetboek van Strafvordering geregeld. Als ik dezelfde lijn verder zou trekken, wat niet uitgesloten is, zou er ook een soortgelijke bepaling voor politieagenten kunnen zijn. Als het nodig is om te kijken naar andere aspecten, zoals de groene boa's, nemen we die aspecten zeker mee. Dan kom ik aan het blokje diversiteit, instroom en taaleis. Voorafgaand hieraan wil ik opmerken dat de kwaliteit van de politieagent het hoofddoel is. Daarnaast is het om allerlei redenen wenselijk dat de politie in zekere mate een afspiegeling van de samenleving vormt. De vraag is gerechtvaardigd of de 25% die nodig is om de afspiegeling van de samenleving te realiseren een streven of een quotum is. Het zal de dames Tellegen en Helder niet verrassen dat ik zeg dat het geen quotum is maar een streven, want kwaliteit is en blijft de eis. Het kan zijn dat we door de kwaliteitseis die 25% niet halen. Tegelijkertijd is het wenselijk dat er een hogere instroom van allochtonen komt, om praktische redenen, vanwege de mogelijkheid dat zij tweetalig kunnen zijn, maar ook omdat op sommige plaatsen surveillance of observatie door blanke agenten minder effectief is en andersom.

Mevrouw Tellegen, mevrouw Wolbert, de heer Bontes en andere leden hebben de vraag over de taaleis gesteld. Ik kan iedereen hierover geruststellen: de taaltoets zal niet afgeschaft worden en dat is ook niet de inzet van de korpschef geweest. Een agent moet het Nederlands goed beheersen om zijn vak goed te kunnen uitoefenen, niet alleen omdat hij onderling goed moet communiceren, maar ook omdat hij met de burger moet kunnen communiceren. Bij de start van de opleiding dient in ieder geval een minimumtaalniveau aanwezig te zijn om het politieonderwijs te kunnen volgen en het eindniveau te kunnen behalen. Die niveaus worden niet verlaagd. Wel zal mijn ministerie samen met de politie en de Politieacademie bezien of en op welke manier de taaltoets effectiever kan worden ingezet zodat er voldoende kandidaten voor de politie blijven. Mevrouw Bernds en heeft dat punt al in een VAO aan de orde gesteld. Daar is wel zorg over. Ik heb zelf nog bijgedragen aan een taaltoets voor rechtenstudenten op de universiteit, waaruit bleek dat ze niet aan de vereisten voldeden. Dat is soms ook bij studenten Nederlands het geval, zoals mevrouw Kooiman aangaf. De taalvaardigheid is niet alleen een probleem dat bij de politie speelt, het speelt veel breder. Er wordt bijzondere aandacht aan besteed. Het uitgangspunt staat wat mij betreft als een paal boven water: Nederlandse politieagenten moeten het Nederlands zodanig beheersen dat zij onderling en met de burger effectief kunnen communiceren.

Mevrouw Berndszen heeft gevraagd of ik de korpschef kan helpen bij het realiseren van de diversiteitsinstroom. Ik ben altijd bereid de korpschef te helpen, bij alles, maar ook bij het bereiken van de diverse instroom. Ik zal met de korpschef overleggen welke maatregelen wij kunnen treffen om de werving beter af te stemmen op de behoefte aan diverse instroom. Mevrouw Wolbert vroeg hoe we de werving vervolgens gaan intensiveren, met name die van allochtonen. Er moet goed bekeken worden of de huidige werving moet worden aangepast. Elk onderdeel van de huidige procedure zal gezien worden op onbedoelde benadeling of uitsluiting van allochtonen. Daarnaast zal gezien worden of nieuwe en andere wervingsmethoden nodig zijn om de verhoogde instroom van allochtonen te realiseren, overigens ook in relatie tot de verhoogde instroom die we in de toekomst sowieso bij de Politieacademie nodig hebben. Nu word ik geconfronteerd met de afkorting LECD.

De **voorzitter**: Landelijk ExpertiseCentrum Diversiteit.

Minister **Van der Steur**: Dank u, voorzitter. Mevrouw Berndszen vroeg op welke manier de activiteiten en de taken van het LECD worden gewaarborgd. Er is een portefeuillehouder aangewezen die deze taken voortzet en tevens worden de werkzaamheden geborgd door de personeelsorganisatie van de politie.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Ik ken deze Minister als een begenadigd spreker. Ik heb goed naar hem geluisterd. Hij zei iets wat bij mij enigszins dubbel over kwam. Kan de Minister toezeggen dat de taaleis een poortfunctie blijft, een toelatingseis, en dat iemand die solliciteert er niet in komt als de taal niet op orde is?

Minister **Van der Steur**: Zoals ik gezegd heb, is de kwaliteit van de politie essentieel. Naar mijn mening heeft de toelatingseis dan ook een poortwachtersfunctie. Dit laat onverlet dat de vraag rijst of dat altijd even verstandig is. Dat kom ik dan wel weer met de Kamer bespreken, al dan niet in het kader van de herijking.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Ik kan daar alleen maar op zeggen dat ik het een gevaarlijke toevoeging vind. Ik ga er nog even over nadenken.

De heer **Bontes** (Groep Bontes-Van Klaveren): Ik vind dat ook een heel gevaarlijke toevoeging. Ik kan de koppeling tussen het effectiever maken van de taaltoets en het behoud van mensen niet maken. Dat maakt me echt ongerust. Ik overweeg een VAO als dit zo doorgaat. Ik wil echt honderd procent duidelijk hebben dat er van die taaltoets nog geen procent, of een half procent of een millimeter van af wordt gedaan.

Minister **Van der Steur**: Het staat iedereen vrij om een VAO aan te vragen als dat nodig is. Ik vind echter dat taal een middel is en geen doel. Het doel is dat alle Nederlandse politieagenten in het Nederlands zeer kundig en adequaat onderling en met de burger kunnen communiceren. Welk middel we daarvoor gebruiken, of het een taaltoets is of taalopleidingen of andere dingen, is volgens mij uiteindelijk minder relevant. Ik ben het er helemaal mee eens dat de taaltoets zoals we die nu kennen, nog steeds de rol zal blijven vervullen als poortwachter voor de politieopleiding. Mooier kan ik het antwoord niet maken.

De heer **Bontes** (Groep Bontes-Van Klaveren): Mijn ongerustheid is met dit antwoord niet weggenomen en dat vind ik jammer.

Minister **Van der Steur**: Ik betreur dat ook, want ik doe mijn uiterste best om zo veel mogelijk ongerustheid weg te nemen, maar ik kan het niet

mooier maken dan het is. Ik ben er op aan te spreken dat de Nederlandse politieagent in deugdelijk Nederlands communiceert met zijn collega's en met de burgers.

Ik kom bij het vijfde blokje over geld en sterkte. In het algemeen ligt er bij de politie een forse taak en een forse financiële taakstelling. Aan de ene kant is extra geld beschikbaar gemaakt, 105 miljoen, en aan de andere kant heeft de Nationale Politie opdracht gekregen om in een reeks van jaren 10% te bezuinigen op het totale budget van ongeveer 5 miljard. Dat is de efficiencytaakstelling van in totaal ongeveer 500 miljoen euro. Ik vertel hier niets nieuws mee. Deze bezuiniging vergt van de Nationale Politie dat zij financieel scherp aan de wind zeilt.

De heer Oskam en mevrouw Kooiman hebben gevraagd of de signalen van de COR over het tekort van 1 miljard kloppen. Ik kan zeggen dat dit beeld niet klopt. Het kabinet bezuinigt bij elkaar 500 miljoen op overhead, huisvesting, ICT, onderwijs en in de toekomst ook op meldkamers omdat die extra investering niet meer nodig is, maar tegelijkertijd wordt een soortgelijk bedrag ook geïnvesteerd voor beter blauw op straat, de kwaliteit in de keten en bijvoorbeeld terrorismebestrijding. De reorganisatiekosten volg ik gelijktijdig met de herijking. Ik ben hierover nog steeds in gesprek met de korpschef. Het beeld dat er tekorten zouden zijn bij bijvoorbeeld de meldkamerorganisatie en de politieacademie herken ik niet. Wat ik wel herken, is dat de reorganisatie kosten met zich meebrengt en dat op dit moment van het totaal beschikbaar gestelde bedrag van 230 miljoen nog 130 miljoen beschikbaar is. Betekent dit dat ik mij geen enkele zorgen maak over de financiering van de Nationale Politie? Dat betekent het niet, ten eerste al niet omdat ik nog cao-onderhandelingen moet voeren en ten tweede niet omdat er echt scherp aan de wind gezeild moet worden. Ik volg het dan ook nauwlettend en zal de Kamer onmiddellijk informeren als ik me er grote zorgen over moet maken.

Mevrouw Wolbert heeft gevraagd naar de door de Minister met de Kamer afgestemde sterkte van de politie van 49.500 fte. De afspraak met de Kamer over dit aantal personeelsleden staat. Het inrichtingsplan is daar ook op gericht. Dit kabinet en kabinet-Rutte I hebben aan de voorkant geïnvesteerd en aan de achterkant bezuinigd vanwege de efficiency, die voortvloeit uit de Nationale Politie. In de herijking zal ik kijken naar het ritme en de wijze waarop het financieel kader wordt vormgegeven, maar de afspraak van 49.500 fte staat.

Mevrouw Berndszen heeft gevraagd naar de daadwerkelijke kosten van de reorganisatie. Ik heb al gezegd dat ik nog 130 miljoen van het totale budget van 230 miljoen over heb. Ik schat de kans dat dit onbenut blijft gering in. Het bedrag is echt nodig.

Mevrouw Berndszen heeft ook gevraagd naar de gerealiseerde besparingen. De besparingen komen op verschillende plaatsen voor, zowel in een daling van de niet-operationele sterkte als bij de huisvesting. De besparingen zijn in de begroting verwerkt. Ik stuur erop om steeds sluitende begrotingen te kunnen presenteren. Hierover informeer ik de Kamer met het jaarverslag en de jaarrekening in mei 2015.

Mevrouw Kooiman heeft gevraagd wat het nachtje slapen over de cao heeft opgeleverd. Ik ben blij dat mevrouw Kooiman zich zorgen maakt over mijn nachtrust, want ik begin me er langzamerhand ook enige zorgen over te maken als ik zie hoeveel werk ik elke avond na het werk geacht word te doen. Ik ben met de politievakbonden in overleg over een nieuw cao, tenminste, ik heb ze uitgenodigd om met mij te overleggen over de nieuw cao. We hebben de afgelopen drie weken nog onvoldoende met elkaar gesproken om alle thema's goed te kunnen behandelen. Het is veel te vroeg om conclusies te trekken, maar ik zie wel voldoende aanknopingspunten om verder te praten. Dat is een uitdaging, want ook de bonden hebben uitgangspunten neergelegd en er zit best een groot verschil tussen wat ik kan en wat de bonden graag zouden willen. Dat is ook de rol die bonden hebben. Ik geloof niet dat het verstandig zou zijn als

de bonden zeiden: Minister, u biedt ons te veel, doet u maar de helft. Dat heb ik nog nooit eerder gehoord. Onderhandelingen voer ik aan de overlegtafel met de bonden en niet in de Tweede Kamer, ondanks dat de heer Van de Kamp van de bonden hier aanwezig is. Ik doe verder ook geen uitlatingen over de gesprekken die ik voer. Ik heb gisteren gezegd dat ik het respecteer en begrijp dat de politie actie wil ondernemen om druk te leggen op mij als Minister. Ik vind het niet leuk, maar ik begrijp het wel. Ik heb gisteren bij de bijeenkomst met meer dan 2.000 politieagenten wel gezegd dat de grens bereikt is als de veiligheid van Nederland in gevaar komt. Ik heb niet de indruk dat dat zal gebeuren, maar anders zal ik de noodzakelijke maatregelen moeten nemen om de veiligheid te garanderen, zoals van mij als Minister mag worden verwacht. Ik zou het prettig vinden als we snel een realistische cao kunnen afsluiten, en daar zet ik mij voor in, maar ik realiseer me ook dat het een hobbelig pad met veel obstakels is.

De heer Seegers en mevrouw Kooiman hebben gevraagd of er bezuinigd mag worden op veiligheid. Het was vooral een interruptiedebat dat plaatsvond met mevrouw Wolbert. Ik heb de uitlatingen van het toenmalig Kamerlid Van der Steur altijd zo begrepen dat er een bezuinigingsopgave ligt die verwerkt is in de begrotingen van 2015 en volgende jaren. Hij zag tegelijkertijd een risico op een aantal terreinen met het behalen van die begrotingen. Toen heeft voormalig Kamerlid Van der Steur gezegd dat er naar zijn mening niet verder mocht worden bezuinigd op veiligheid. Dat is dus iets anders dan de afspraak die we al ten aanzien van de efficiency-taakstelling van de Nationale Politie hebben. Aan de operationele sterkte die ik met de Kamer heb afgesproken en de kwaliteit wordt dan ook niet getornd wat mij betreft. De afspraak over de sterkte ligt ook in de Kamer. De heer Bontes en vooral de heer Oskam hebben aandacht gevraagd voor die beruchte en beroemde 105 miljoen. Er zijn extra gelden beschikbaar gekomen voor de Nationale Politie en conform het regeerakkoord worden deze gelden ingezet voor meer blauw op straat en om meer capaciteit voor opsporing mogelijk te maken. De inzet van de besteding is het vergroten van de productiviteit van de afgesproken sterkte. Dit leidt tot zowel meer blauw op straat als tot meer productiviteit. Maatregelen die de opsporing ten goede komen – en nu komt het – zijn onder andere het inbedden van de door de Saldus-jurisprudentie verplicht geworden raadsman bij het verhoor, het audiovisueel registreren, digitale ondersteuning van de beslagketen en het verbeteren van de intake, de aangifte en het proces-verbaal. Op die manier wordt ingezet op het verbeteren van de effectiviteit en de kwaliteit en worden ook de inzetbaarheid en de productiviteit van de politie vergroot en stijgt de pakkans. De heer Oskam heeft zich in de media afgevraagd waarom die 105 miljoen wordt geïnvesteerd in ruimtes om die raadsman bij verhoor te faciliteren. Het antwoord daarop is: hoe sneller het verhoor plaatsvindt, hoe eerder de betrokken agenten weer op straat beschikbaar zijn. De verplichting die door het Europees Hof is opgelegd moet op een zorgvuldige wijze uitgevoerd worden. Hierover wordt belangrijk overleg met de Nederlandse Orde van Advocaten gevoerd, want de aanwezigheid van de raadsman is essentieel om het politieverhoor zo snel mogelijk te laten plaatsvinden. Ook wordt MEOS medegefinancierd, het programma voor de mobiele telefoon waarmee agenten veel meer dingen kunnen doen dan ooit het geval was. Het geld wordt ook gebruikt om mobiele werkplekken in te bouwen in de noodhulp- en surveillancevoertuigen, waar zowel de heer Oskam als de heer Bontes naar heeft gevraagd.

Mevrouw **Kooiman** (SP): Ik heb nog geen antwoord op de vraag of de Minister blijft bij de uitspraken van vorige Kamerleden dat er niet meer bezuinigd wordt op veiligheid. Als de COR al aangeeft dat er tekorten te verwachten zijn en dat er mogelijk bezuinigd moet worden, gaat de

Minister er dan in ieder geval voor zorgen dat er niet meer bezuinigd wordt op de politie?

Minister **Van der Steur**: Mevrouw Kooiman weet al wat het antwoord is op haar vraag. Ook zij weet dat het allemaal afhankelijk is van de wijze waarop verdere aspecten op mijn begroting zijn vormgegeven. Ik ga ervan uit dat de vorming van de Nationale Politie binnen het gestelde kader zal plaatsvinden. Ik herken mij ook niet in de zorgen die de COR heeft verwoord. Daaruit vloeit wat mij betreft geen noodzaak voort om verdere ombuigingen te doen. Maar als dat wel zo is, of als het op een ander terrein gebeurt, zal ik binnen mijn begroting moeten kijken en anders gesprekken moet aanknopen met de Minister van Financiën. Ik heb inmiddels al wel geleerd dat het werk van de Minister van Financiën buitengewoon eenvoudig is omdat het antwoord «nee» nogal eens voorkomt. Dan zal ik naar bevind van zaken handelen, maar dat doe ik uiteraard in nauw overleg met de Kamer.

Mevrouw **Kooiman** (SP): Het is treurig dat de Minister bereid is om op de begroting van de politie te bezuinigen. De Minister weet dat er mogelijk bezuinigd gaat worden op de politie, want er is een tegenonderzoek van het AEF-rapport geweest. De Kamer heeft dit alleen nog niet ontvangen. Het ministerie is druk bezig geweest met het rapport van de COR. Waarom krijgt de Kamer niet hetgeen al lang op het ministerie zelf aanwezig is?

Minister **Van der Steur**: Mijn ambtsvoorganger heeft de Kamer beloofd, en dat zal ik dus ook doen, dat hij de Kamer twee keer per jaar informeert over de voortgang van de reorganisatie. Ik herken me niet in de opmerking dat ik net gezegd heb dat ik bereid ben te bezuinigen op de politie. Volgens mij heb ik dat niet gezegd, maar dat zal blijken uit het verslag. Ik heb wel gezegd dat de financiële positie op mijn departement niet een eenvoudige is en dat ik mijn uiterste best doe om alles binnen mijn begroting op te lossen. Zolang ik echter niet beschik over grote extra sommen geld, heb ik ten aanzien van een aantal punten, bijvoorbeeld de cao van de politie, grote uitdagingen die ik manmoedig tegemoet ga, maar waar ik nog geen definitieve uitspraken over kan doen om de simpele reden dat de onderhandelingen weer gaan beginnen.

De heer **Oskam** (CDA): Ik ben toch een beetje verbaasd over het antwoord van de Minister. Ik interpreteer het maar zo dat er in de begroting van de politie geen gat is van 230 miljoen, terwijl eind vorig jaar een onderzoeks-journalist van de NOS heeft aangetoond dat het wel zo is. Nu horen we van de politie zelf, bij monde van de COR, dit verhaal ook weer. De Minister zegt echter dat er geen gat is. Ik neem er kennis van, maar verbaas me er enorm over.

Met Minister Opstelten hebben we uitgebreid besproken dat de 105 miljoen bedoeld was voor kwaliteit van de politie. Natuurlijk zit Salduz ook in het werk van de politie, dat begrijp ik heel goed, maar de bedoeling was dat er geen PV's meer teruggestuurd zouden worden. Dat de kwaliteit van de politie verbeterd zou worden zodat de hele keten versterkt wordt, is toch van een iets andere orde. Dat zou uit een andere pot komen. Ik blijf bij mijn uitspraak dat het weer een greep in de kas van de politie is, dat er niet «meer blauw op straat» komt en dat het proces ook niet echt versterkt wordt.

Op 17 november hebben we bij het wetgevingsoverleg gesproken over de invulling van de leidinggevendenden in de robuuste basisteams. De Minister heeft toen gezegd dat in december de vacatures kwamen en in januari en februari de gesprekken. In maart/april zouden de vacatures zich moeten vullen. Wat is de stand van zaken hiermee?

De Minister heeft gisteren tijdens het AO beloofd dat hij nog zou antwoorden op de vraag naar de versterking van de FinEC (het programma Financieel-economische criminaliteit) binnen de politie.

Minister **Van der Steur**: Op de eerdere punten zal ik niet reageren aangezien ik daar al andere mededelingen over heb gedaan. Het tweede punt betrof de serieuze vraag van de heer Oskam over de besteding. Ik ben het niet helemaal met hem eens. Met de investering in de mogelijkheden voor een raadsman bij het politieverhoor wordt het verhoor beter gefaciliteerd. Het gevolg is dat er eerder weer blauw op straat komt en je daarmee iets doet wat niet voorzien is in de afspraken die de Kamer met de Minister heeft gemaakt. Dat is onderdeel van de kwaliteitsverbetering. Meer blauw op straat krijgen is faciliteren dat er aan de achterkant zo min mogelijk problemen ontstaan.

Over de financieel-economische criminaliteit kan ik zeggen dat we nu 890 van de 1.170 financieel-economische rechercheurs hebben. Er zijn nog vacatures. Ook bij cybercriminaliteit wordt een inhaalslag gemaakt met 100 fte die in 2015 worden opgeleid. Voor de functies bij de digitale recherche is buitengewoon veel animo in de samenleving, kan ik tot mijn vreugde melden. Op dit punt zijn wij heel positief gestemd.

De heer **Oskam** (CDA): Ik heb geen antwoord gehad op de vraag over de leidinggevenden.

Minister **Van der Steur**: Dat punt zal ik meenemen in de tweede termijn, als we die halen.

Ik ga naar het blokje taken van de politie, dat ik aanvankelijk als laatste wilde behandelen. Mevrouw Tellegen heeft gevraagd wanneer zij het overzicht van de oneigenlijke taken van de politie krijgt. De vorige Minister heeft op 11 februari toegezegd dat hij dit overzicht tegelijkertijd met de herijking van het realisatieplan van de politie zou maken. Ik streef ernaar om dit voor het zomerreces te doen. Ik doe dat overigens door te kijken naar de taken waarmee de politie relatief veel tijd kwijt is en die niet tot de primaire verantwoordelijkheid van de politie behoren, of taken die slimmer en efficiënter kunnen worden gerealiseerd, bijvoorbeeld door effectiever samen te werken binnen het veiligheidsdomein. Uit de kerntakendiscussie uit 2004–2005 is overigens gebleken dat het niet zo heel erg functioneel is om een lijstje met taken op te stellen, maar ik begrijp heel goed wat mevrouw Tellegen wil en we zullen bekijken of we er in de herijking de aandacht aan kunnen geven die op instemming van mevrouw Tellegen en anderen kan rekenen.

Mevrouw Tellegen heeft ook gevraagd naar de verwarde personen. Het is juist dat de politie het druk heeft met de opvang van verwarde personen. De politie heeft een taak in het bieden van hulp aan verwarde personen die een gevaar vormen voor zichzelf en hun omgeving of die een strafbaar feit plegen. Het bieden van hulp is een kerntaak van de politie. Onder verwarde personen vallen verschillende categorieën. Het gaat bijvoorbeeld om mensen met een psychische of een psychiatrische stoornis, mensen met een verslavingsproblematiek of mensen met een zogenaamde multimorbiditeit, maar in sommige gevallen ook om bejaarden die als gevolg van alzheimer of dementie onder de categorie verwarde personen vallen. Zij komen allen op het bordje van de politie terecht. In dergelijke gevallen zijn primair de professionele zorgpartners aan zet. Het aantal geregistreerde meldingen over verwarde personen neemt jaarlijks toe. In 2011 ging het om 40.500 mensen en eind 2014 ging het om bijna 60.000 mensen. Het is een enorme toename. Het is wel prematuur om de conclusie te trekken dat de oorzaak hiervoor bij het zorgstelsel zelf ligt, al lijkt het wel de algemeen heersende opinie te zijn. Wij kijken vooral naar de oorzaak en wat het betekent voor de capaciteit van de politie. Er wordt onderzoek gedaan naar waar de stijging vandaan

komt. Overigens zal ik binnenkort spreken met de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, want ik neem het signaal dat de politie heeft afgegeven over de werkdruk buitengewoon serieus. In de Eerste en Tweede Kamer liggen nog twee wetsvoorstellen die zien op een deel van de problematiek en daar ook een oplossing voor bieden. Het is mijn intentie, en ik denk ook die van de Staatssecretaris die voor beide wetten verantwoordelijk is, om er goede voortgang mee te maken.

Mevrouw Berndsen vroeg of ik eindelijk eens iets ga doen aan de strijd tegen drugsriminaliteit. Zij deed daarbij de suggestie om pilots te doen met het reguleren van softdrugs. Ik heb gezien dat D66 hiertoe een initiatiefwetsvoorstel heeft ingediend. Ik denk dat het goed is als ik mijn antwoorden even opschort totdat het initiatiefwetsvoorstel in de Kamer wordt besproken. Vooralsnog kan ik mevrouw Berndsen zeggen dat ik grote waarde hecht aan eenheid en herkenbaarheid van het kabinetsbeleid en dat het niet verstandig is om daar een zwabberende koers in te varen.

Mevrouw Kooiman vroeg naar de synthetische drugs en de precursoren of zelfs de preprecursoren van synthetische drugs. Ik verwijs graag naar mijn beantwoording op 8 april van schriftelijke vragen over dit onderwerp. Mijn ambtsvoorganger heeft in oktober 2014 al toegezegd te zullen kijken naar het voorstel van mevrouw Kooiman. Dat zal ik ook doen.

In mijn vorige rol heb ik gekeken naar de problematiek die zich afspeelt op dit terrein. Het is buitengewoon lastig omdat onze huidige Opiumwet uitgaat van lijsten en omdat de hoofdregel volksgezondheid is. Het is buitengewoon ingewikkeld om daar op een andere manier mee om te gaan. Er is echter in Europa wel behoefte aan, dus het debat is zeker nog niet afgerond.

Mevrouw Kooiman vroeg ook naar de uitrusting voor de beschermende kleding voor politiemensen die drugslaboratoria binnentreden. Er zijn hierover al eerder vragen gesteld door leden van de PvdA. Een lastig punt hierbij is dat aan de ene kant elke politieagent in principe een heterdaad-aanhouding moet kunnen doen, maar dat aan de andere kant het binnentreden van drugslaboratoria niet gevaarloos is. Dat heb ik als Kamerlid bij een werkbezoek zelf ook vastgesteld. Het uitgangspunt is dat degenen die het onderzoek ter plaatse doen, in ieder geval deugdelijk beschermd moeten zijn met nieuwe middelen die we daarvoor ter beschikking hebben gesteld. In de tweede termijn kom ik terug op de uitrusting van degenen die de eerste stap zetten.

De heer Bontes heeft gevraagd of er vertraging is bij de komst van jihadrechercheurs. Hij leek ervan uit te gaan dat er een vertraging is. Ik kan hem geruststellen. Er is geen vertraging bij de landelijke eenheid, er is daar een dedicated team beschikbaar. Daarnaast zijn er bij alle regionale eenheden researchteams die zich bezig houden met onderzoeken naar de jihad. Dit is in lijn met de aanpak van jihadisme zoals deze met de Kamer is besproken. Natuurlijk is het aan het einde van de rit mogelijk dat zowel de DSI (Dienst Speciale Interventies) als de observatieteams actief worden. Zij worden gefinancierd uit de extra 128 miljoen die daarvoor ter beschikking is gesteld.

Mevrouw Helder heeft vragen gesteld over de forensisch rechercheurs. Ik heb hierover Kamervragen beantwoord. Mevrouw Helder vroeg of de forensisch rechercheurs verplicht een uniform moeten dragen. Ik denk dat we hier heel pragmatisch mee moeten omgaan, in de lijn van mijn beantwoording op de gestelde vragen. Als het onwenselijk is dat uniformen worden gedragen en het lastig is voor het werk als forensisch onderzoeker, dan wordt het uniform natuurlijk niet gedragen. Een reden daarvoor kan bijvoorbeeld zijn dat het dragen van een uniform bij het onderzoek aan slachtoffers heel confronterend kan zijn. Het is wel zo dat het nieuwe uniform onderdeel is van de vorming van de Nationale Politie. Het is niets nieuws dat ook politieagenten die geen wapen dragen wel een uniform dragen. Ik ga ervan uit dat de korpschef ervoor zal zorgen dat er

geen onnodige belemmeringen worden opgeroepen vanwege het enthousiasme voor het nieuwe uniform ten behoeve van het uitvoeren van het werk.

Mevrouw Helder heeft ook gevraagd of wij niet wat kunnen leren van het Duitse beleid ten aanzien van inbrekers uit het buitenland. Het Duitse beleid is op zich niet zo heel anders dan het Nederlandse. Ook in Nederland hebben we een expliciet beleid dat gericht is op criminele vreemdelingen. Staatssecretaris Dijkhoff en zijn voorganger waren en zijn uiterst alert op dit punt. Het komt dan ook veelvuldig voor dat mensen, nadat ze in Nederland zijn aangehouden, als ongewenste vreemdeling worden genoteerd en het land verplicht moeten verlaten. Dat wil overigens niet zeggen dat ze dat in alle gevallen doen en het wil ook niet zeggen dat ze niet soms terugkeren, dat realiseer ik mij terdege. Maar daar hebben we dan weer Nationale Politie voor en binnenkort ook het MEOS-systeem dat voorziet in vingerafdrukherkenning van vreemdelingen. Op die manier kunnen we dat snel oplossen.

Het MEOS-systeem is onderdeel van het Aanvalsprogramma Informatievoorziening Politie (AVP). Het aanvalsprogramma loopt tot eind 2017 en aan het eind moet de uitrol van het MEOS-systeem voltooid zijn. Ik zeg nog een keer dat het goed zou zijn als de Kamerleden in de gelegenheid worden gesteld om ervaring met het systeem op te doen, zoals ik gisteren heb gedaan. Ze zullen dan zien dat wat er is, heel goed functioneert. Ze zullen ook onmiddellijk zien dat er een heleboel dingen in de toekomst aan kunnen worden toegevoegd, wat ook de intentie is, waardoor het werk van de politieagent op straat veel effectiever en efficiënter zal verlopen dan ooit het geval geweest is.

De heer Oskam heeft gevraagd naar de leidinggevendenden van de basisteams. Ik zal bij de voortgangsrapportage de meest recente cijfers aan de heer Oskam verstrekken. Ik ben overigens zeer positief gestemd over de ontwikkelingen op het gebied van leidinggevendenden. Op een enkeling na zijn alle leidinggevendenden inmiddels benoemd, met instemming van het openbaar gezag en de vertegenwoordigers van het personeel in de selectiecommissies.

Ik kom nog even terug op de vraag van mevrouw Kooiman over de beschermende kleding. Het uitgangspunt is dat de aanwezigen op een stortplaats van chemisch afval of een drugslaboratorium alleen de ruimte afzetten en niet naar binnen gaan. Dat moet worden overgelaten aan de specialisten en dat is ook het beste omdat de veiligheid van medewerkers vooropstaat. Desondanks herken ik wel het signaal dat mevrouw Kooiman afgeeft omdat ik er zelf ook over gehoord heb tijdens mijn werkbezoek aan Tilburg. Ik zal er nog nader naar kijken.

Voorzitter: Tellegen

Mevrouw **Berndsen** (D66): Ik mis een antwoord op mijn vragen over de ICT. Ik begrijp dat het lastige vragen zijn, maar ik wil er toch graag een antwoord op.

Minister **Van der Steur**: Nu ontstaat er bij mij enige paniek omdat ik die vragen niet helder op het netvlies heb. Ik kom er in tweede termijn op terug.

Voorzitter: Berndsen

Minister **Van der Steur**: Ik ga door met het laatste blokje over de LMO (Landelijke Meldkamerorganisatie) en 112. Diverse sprekers hebben gevraagd of ik als Minister oog heb voor de capaciteits- en ICT-risico's in de meldkamers. Uiteraard heb ik daar oog voor. Daarom heb ik opdracht gegeven aan de inspectie om hier onderzoek naar te doen. Wij realiseren ons dat de vorming van de LMO aan de ene kant hoogstnoodzakelijk is;

dat blijkt ook uit het onderzoek van de inspectie. Aan de andere kant is het een enorme uitdaging. Mevrouw Wolbert heeft dat heel goed onder woorden gebracht. Zij gaf aan welke systemen allemaal moeten worden aangepast om de landelijke organisatie succesvol te laten zijn. Het is een gigantische opgave. Waar nodig, zal ik in samenspraak met de besturen van de veiligheidsregio's, die nu verantwoordelijk zijn voor de meldkamers, maatregelen treffen totdat per wetwijziging formeel de verantwoordelijkheid aan de Nationale Politie wordt overgedragen. Met de besturen zal ik kijken naar de uitdagingen en de risico's die de inspectie heeft gesignaleerd. De risico's bestaan, daar doe ik niets aan af. De inspectie heeft op dat punt uitzonderlijk goed werk gedaan. Mevrouw Wolbert vroeg of de wetgeving niet per januari 2016 in werking kon treden. In 2014 heeft mijn ambtsvoorganger al gemeld dat het wetsvoorstel dit najaar bij de Kamer wordt ingediend. De inwerkingtreding per 1 januari 2016 is niet reëel. Men is overigens ook nog niet klaar voor de invoering, ook al zou de wet er wel zijn. Voor het voorbereiden van de nieuwe situatie wordt niet gewacht op de wetgeving. De vormgeving van de transitie vindt plaats binnen de huidige wettelijke kaders. Ook bij dit onderwerp gaat kwaliteit voor tijd. Het is onverstandig om overhaast activiteiten te ondernemen. Bij de transitie van 22 naar 10 meldkamers worden zorgvuldigheid en voortvarendheid betracht. Mevrouw Wolbert en anderen hebben terecht aandacht gevraagd voor de risico's. Als de meldkamers hun werk niet goed doen, kan dat levenskosten. Ik wil daar als Minister de verantwoordelijkheid niet voor nemen. Mevrouw Wolbert heeft ook gevraagd of de alarmsirenes gaan verdwijnen. Zij heeft haar zorg geuit over het niet meer kunnen bereiken van bepaald groepen. Mijn inschatting is dat het niet bereiken van die groepen erg zal meevallen. De afgelopen jaren is het gebruik van mobiele communicatie enorm gegroeid. Het totale alarmeringspakket bestaat op dit moment onder andere uit de regionale calamiteitenzenders, NL-Alert, sociale media, de website Crisis.nl en regionale websites, onder andere die van de veiligheidsregio's. Het waarschuwings- en alarmeringssysteem wordt daarmee overbodig. In het verleden heeft de Kamer dat met mijn voorganger vastgesteld. De bereikbaarheid van specifieke doelgroepen, zoals ouderen, heeft wel mijn aandacht en zal ook mijn aandacht houden. Er wordt onder andere ingezet op indirecte bereikbaarheid van crisiscommunicatie via bijvoorbeeld familieleden of burens. Onderzoek toont aan dat de indirecte bereikbaarheid al heel groot is. Zo geeft 86% van de mensen die een NL-Alert ontvangen dit door aan hun omgeving. Het is aardig om te zien dat de berichten op bijvoorbeeld Twitter weer worden doorgegeven.

Ik kom op de vraag van mevrouw Bernds en over de ICT-inhuur. Zij stelde de vraag naar aanleiding van de brief die ik aan de Kamer had gezonden, waarin ik aangaf op een aantal terreinen ongelukkig te zijn met de gang van zaken en maatregelen te hebben genomen om die niet meer te laten voorkomen. In mijn brief heb ik uitgelegd welke urgente situatie om deze ingreep vroeg. Het ging om het ontslag van de voormalige CIO, oftewel de baas van de informatietechnologie binnen de Nationale Politie, en de grote zorgen over de voortgang van de informatisering bij de politie. Dat vergde harde maatregelen die mijn ambtsvoorganger naar mijn mening terecht heeft genomen. Het vergde ook een fikse investering in de ICT, die vormgegeven is door middel van het aantrekken van twee dure consultants, zoals mevrouw Bernds terecht zei. Ik heb uitgelegd hoe het systeem binnen de overheid werkt. We hebben aan de ene kant de Wet normering topinkomens en aan de andere kant de De Pater-norm voor de inhuur van externen. Er wordt voorzien in de mogelijkheid om daar spoedheidshalve van af te wijken. Ik heb daar duidelijke standpunten over ingenomen in mijn brief. Ik vind het in principe onwenselijk dat dit soort dure inhuur plaatsvindt, maar ik kan ook niet toezeggen dat ik het volledig kan uitsluiten. Ik denk dat er in deze situatie geen andere keuze was. De

lasten kwamen vanaf 2013 ten laste van de politiebegroting, want daar hoorden ze thuis.

Mevrouw Tellegen vroeg of ik bereid was om in het jaarverslag te motiveren waarom de De Pater-norm wordt overschreden. Ik vind dat ik het moet motiveren als ik afwijk van een tweede norm. Ik moet dat helder uitleggen. Dat verplicht mij ook om er goed over na te denken waarom ik dat heb gedaan. Volgens mij heb ik alle vragen naar behoren beantwoord.

Voorzitter: Tellegen

Mevrouw **Berndsen** (D66): Ik blijf het wonderlijk vinden dat een kritische situatie het tot twee jaar na dato nog rechtvaardigt dat er dure consultants zijn ingehuurd. Wat mij echt heel erg puzzelt in de brief van de Minister is dat je een consultant inhuurt die je dan een dienstauto geeft. Het is van tweeën een: of iemand is in dienst en krijgt dan een dienstauto, of je betaalt een consultant fee, waarin de reiskosten gewoon verdisconteerd zijn. Maar dit was en-en, ten laste van de politiebegroting. Ik wil daar toch nog graag een reactie van de Minister op.

Minister **Van der Steur**: Het is een begrijpelijke vraag van mevrouw Berndsen. Toen ik deze brief schreef, heb ik me diezelfde vraag gesteld. Het functioneren van beide personen betekende dat zij dagelijks heen en weer reisden tussen de diverse centra waar de politieautomatisering nu nog gevestigd is. We gaan toe naar drie centrale locaties waar dit plaats gaat vinden, maar dat zijn er nu meer dan acht. Om het werk te doen, was het heen en weer reizen tussen die locaties noodzakelijk. Er waren drie opties: de betrokkene doet dat met zijn eigen auto maar kan dan onderweg niet werken, hij gebruikt een taxi waarvan de kosten als werkkosten moeten worden gedragen door het departement, of je stelt een auto ter beschikking. Voor de laatste optie is gekozen. Ik weet niet wat uiteindelijk goedkoper of duurder was geweest, maar ik begrijp deze keuze uiteindelijk wel.

Voorzitter: Berndsen

Mevrouw **Wolbert** (PvdA): Ik heb een vraag naar aanleiding van het laatste blokje over de 112 meldkamerorganisatie. Ik begrijp natuurlijk goed dat zo'n transitie lastig is. Je wilt niet investeren, want je weet dat het over een paar jaar echt anders is. Maar ik heb uit het rapport van de inspectie goed onthouden dat de positie van de medewerkers op dit moment sterk onder druk staat. Dat is altijd zo in dit soort situaties, het levert hoog ziekteverzuim en onvrede over de communicatie op en men moet het werk doen met 70% van de mensen. Ik wil opnieuw een lans breken voor de positie van die mensen. Ik heb de Minister eigenlijk niet gehoord over de extra inspanning die hij daar geleverd wil zien. De alarmering via sirenes is ook zo'n transitie waarbij we naar andere goede methoden willen, maar zolang het ene nog niet staat, kan het andere niet weg, zegt de Minister. Dat is een hele geruststelling. Ik wil wel weten wat voor plan van aanpak of intensivering er is om het systeem te optimaliseren waarbij mensen een NL-Alert doorgeven aan andere mensen in de omgeving of aan hun familie. 85% is wel heel veel, maar we zien ook steeds meer ouderen die langer thuis wonen. Wat stelt de Minister voor om de 100% bereikbaarheid te halen?

Minister **Van der Steur**: Laat ik beginnen met de eerste vraag. Natuurlijk heb ik aandacht voor de belangen van de medewerkers bij de meldkamers. Er zijn twee soorten onrust. De ene is de onrust voor de reorganisatie als zodanig. Daar heb ik alle begrip voor, maar die kan ik niet wegnemen omdat die reorganisatie nu eenmaal gaat plaatsvinden. Er is ook een tweede zorg die uit de inspectierapporten naar voren komt over

te weinig personeel, een te hoge werkdruk en de ICT-systemen. Het uitgangspunt van deze transitie is dat de meldkamers pas gecentraliseerd worden op het moment dat de nieuwe systemen draaien. Daar zit geen gat tussen. Ik heb me daar deze week nadrukkelijk over laten informeren. Ik houd een scherp oog op de belangen van de medewerkers, want zij moeten uiteindelijk garanderen dat de meldkamers functioneren. Ik zal niet aarzelen om samen met de voorzitters van de veiligheidsregio's maatregelen te nemen als dat nodig is. Dat geldt voor de ICT, maar zeker ook voor het personeel.

Ik zal in tweede termijn melden per wanneer de sirenes afgeschaft worden. Ik dacht in 2018 of eind 2017. De vraag die mevrouw Wolbert stelt, is of ik bereid ben om voor 15%, of misschien in de toekomst voor 10% of 5%, van de mensen een heel sirenesysteem in stand te houden, terwijl NL-Alert veel doelmatiger is en veel meer informatie verstrekt. Als de sirene gaat, vraagt iedereen zich af wat er aan de hand is. We bereiken nu 85% van de mensen met informatie over wat er aan de hand is. Als ik een kosten-batenanalyse maak, rijst de vraag of het voor 10% of 5% van de mensen handig is om een alarmsysteem te hebben dat heel veel geld kost, terwijl 95% in de toekomst allang weet wat er precies aan de hand is en wat er van hen verwacht wordt. Als we deze afweging maken, is het niet doelmatig om de sirenes in stand te houden. In de tussentijd zal ik zeker aandacht houden voor de vraag of het bereikbaarheidspercentage hoog genoeg is om de sirenes daadwerkelijk af te schaffen.

De vergadering wordt van 13.30 uur tot 13.35 uur geschorst.

De **voorzitter**: Ik stel anderhalve minuut spreektijd per fractie voor.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Voorzitter. Ik wil de Minister bedanken voor zijn snelle, vlotte en bevlogen beantwoording en hem een compliment maken voor de wijze waarop hij zich in korte tijd dit dossier heeft eigengemaakt. Ik ondersteun zijn lijn over de herijking en de aankondiging dat hij het gaat uitstellen. Het getuigt van realisme en dat is een goede zaak. Ik vlieg er even snel doorheen. Ik ga me verdiepen in MEOS, dat lijkt me een goede zaak. Er ligt een werkbezoek, misschien wel voor alle woordvoerders, in het verschiet.

Kan de wethouder aan de Kamer terugmelden hoe het overleg over het spoor met collega Mansveld is verlopen? Kan de Minister kort ingaan op het voorbeeld van Arriva dat toegang heeft tot de politiebestanden? Dat is een voorbeeld uit Liverpool dat goed schijnt te werken.

Dank voor de opmerkingen over de schietende agent. Het is goed dat de Minister gaat kijken naar een eventuele wetswijziging op dat punt.

Ik ben niet tevreden over de beantwoording van de vragen over de Nederlandse taaleis, althans niet met het tweede deel. Daarom vraag ik een VAO aan. Voor de VVD is het van cruciaal belang dat de taaleis in de toekomst onverkort een poortwachtersfunctie houdt.

Ik bedank de Minister voor de toezegging om gemotiveerd te rapporteren over afwijkingen bij aanbestedingsregels.

Mevrouw **Kooiman** (SP): Voorzitter. Deze Minister is een vlotte prater; dat hebben wij vandaag gemerkt. Dat is heel mooi, maar het gaat natuurlijk wel om de daden, zeker bij de cao-onderhandelingen. Ik verwacht dat de Minister met een heel goed bod naar de bonden gaat. Ik houd ontzettend van actievoeren; ik heb gisteren ook genoten van al die gedreven agenten, maar als het niet hoeft, dan liever niet.

Ik mis Kamerlid Van der Steur die meer uitgesproken zei: niet meer beveiligen op zuinigheid. Hij zegt nu dat hij nieuwe bezuinigingen niet uitsluit, want daar komt het ongeveer op neer. De rek is eruit, de COR heeft gezegd dat er een gat van 230 miljoen is. Ik weet dat het ministerie

naar het onderzoek van AEF gekeken heeft. Stuur dan gewoon de informatie naar de Kamer zodat we mee kunnen denken. Ik heb een heel mooi inwerkdossier. Daar heb ik de Minister nog niet over gehoord. Ik wil die 2.000 agenten informeren over wat de Minister met al die adviezen gaat doen. Ik moet dan toch wel een antwoord van de Minister hebben.

Mevrouw **Helder** (PVV): Voorzitter. Ik was in mijn eerste termijn de korpschef vergeten te feliciteren met de nieuwe standaard. Ik was gisteren helaas verhinderd.

Ik bedank de Minister niet voor de antwoorden, want ik heb me enorm zitten ergeren. Hij neemt heel snel de houding van zijn voorganger over. Bij vragen die ik met meerdere collega's heb gesteld, word ik niet genoemd, ik krijg antwoord op vragen die ik niet heb gesteld en sommige vragen zijn onbeantwoord gebleven.

Ik zal me op de kernpunten focussen. De aangifte is van belang voor het vertrouwen van de burger in de politie en voor de criminaliteitscijfers, want zonder aangifte volgt in de regel geen opsporing en dan zit je met het opsporingspercentage. Mijn fractie zegt al twee jaar dat het niet klopt als de Minister weer eens zei dat dé criminaliteit was gedaald. Ik ben dan ook blij dat we dat rapport over de kwaliteit van de aangifte eindelijk eens een keer tegemoet kunnen zien.

Hoe de aangifte wordt opgenomen is mijn fractie eerlijk gezegd om het even. Belangrijk is dat zij wordt opgenomen en dat er iets mee gebeurt. Wat de aanrijtijden betreft, zegt de Minister dat vijf eenheden de norm niet halen. Er wordt aan gewerkt. De vraag is hoe eraan wordt gewerkt.

Wat betreft de zijinstromers raad ik aan het boek te lezen dat ik vaak heb aangehaald. Hierin staat dat ze even snel weer uitstromen en de redenen waarom. Bij de taaleis en het percentage allochtonen zat het venijn in de staart. De taaleis als toegang wordt losgelaten, het allochtonenpercentage moet gehaald worden. Het wordt niet met zoveel woorden gezegd, maar tussen de regels door kun je het heel goed horen. Dat VAO is keihard nodig, want je moet niet aan de eisen gaan sleutelen.

De heer **Bontes** (Groep Bontes-Van Klaveren): Voorzitter. Ik heb nog een paar punten. In de eerste plaats de cao. Ik hoop dat de Minister met een fantastisch aanbod voor de politiemensen komt. De Minister waarschuwt dat ze niet te ver moeten gaan met hun acties omdat de veiligheid niet in het geding mag zijn. Ik kan de Minister geruststellen: dat doen politiemensen niet. De Minister hoeft die maatregelen dus niet te nemen, dat is zonde van het werk.

Ik geloof er helemaal niets van dat de verhoorruimtes ten goede zullen komen aan het primaire proces van het werk op straat en het researchewerk. Ik vind het aardig bedacht, maar het is natuurlijk klinkklare onzin. Ik sluit me wat betreft de taaltoets aan bij mijn collega van de VVD. Ik ben er niet gerust op en daarom zit ik er scherp in. Ik heb de Minister iets horen zeggen over het kunnen spreken van twee talen. Ook al zouden er in de Afrikaanderwijk in Rotterdam of in Bloemhof 100% Turken en Marokkanen wonen, Nederlands is de voertaal voor de politie. Wat mijn fractie betreft, wordt overal Nederlands gesproken en geen Turks en geen Marokkaans. Dit heeft ook te maken met de kwaliteit van aangiften en processen-verbaal. De Minister zou die verbeteren. We horen hem daar vandaag niet meer over. Hiermee ga je de kwaliteit van processen-verbaal en aangiften niet verbeteren. Ik hoop dat ik samen met de collega van de VVD een mooie motie kan indienen. We zien elkaar bij het VAO.

Mevrouw **Wolbert** (PvdA): Voorzitter. Ik dank de Minister voor de antwoorden in de eerste termijn. Ik heb op veel terreinen goede antwoorden gekregen.

Ik ben met mijn collega's wel een beetje ongerust over de taaltoets en het diversiteitsbeleid. Misschien kan de Minister wat ophelderen. Hij begon verbetering van de taalvaardigheid te verwarren met de taaltoets. Misschien kan de Minister wat scherper formuleren wat hij bedoelde met zijn antwoord en kunnen we daarmee een VAO voorkomen. Wat mij opvalt bij de antwoorden en de brief over de vragen over de meldkamers is dat ze altijd zo procedureel zijn. Misschien ligt het aan het ministerie of de materie. Ik denk dan: je zult maar zes jaar of langer werken in een organisatie die in transitie is, terwijl jij die bordjes draaiende moet zien te houden. Dat is de situatie waar die mensen in zitten. Ik wil weten of er, analoog aan de brandweerorganisatie, systematisch medewerkerstevredenheidsonderzoeken worden gedaan. Als dat niet zo is, is de Minister dan bereid om op dat punt additioneel in te zetten?

De heer **Oskam** (CDA): Voorzitter. Ik heb nog twee punten, waarvan de eerste over de meldkamer gaat. Uit het inspectierapport blijkt dat bij de helft van de meldkamers de computersystemen verouderd of afgeschreven zijn en dat bij storingen niet altijd een back-up wordt gemaakt. Ik begrijp heel goed dat als we overgaan naar nieuwe meldkamers we geen grote investeringen doen, maar de continuïteit moet wel gewaarborgd blijven. Hoe gaat de Minister dat aanpakken?

Ik heb mij net als mevrouw Helder gestoord aan het badinerende antwoord van de Minister over het gat in de politiebegroting. De Minister zegt dat het gat er niet is, de vorige Minister heeft dat ook gezegd en de COR luidt de noodklok. Dat is ernstig, want Nederland schrikt daarvan. Het is ook al eerder onderzocht door een onderzoeksjournalist van de NOS. Je kunt dan niet volstaan met te zeggen dat het geen serieuze vraag is. Ik vraag de Minister of hij toch nog eens met de COR om de tafel wil gaan zitten en de Kamer kan informeren over het probleem met die 230 miljoen. Misschien kan hij gewoon aan de Kamer uitleggen hoe het zit?

De heer **Van der Staaij** (SGP): Voorzitter. Ik dank de Minister voor zijn beantwoording en sommige toezeggingen.

In de beantwoording kwam de taalvaardigheid aan de orde. De Minister was heel taalvaardig, maar een enkele keer moest hij even zoeken naar waar bepaalde afkortingen voor stonden, zoals LECD en een CIO die geen CEO is. Ik wil hem aanmoedigen om nooit aan al die afkortingen te wennen. Het vervuult ook gemakkelijk het debat als we alleen maar over systemen en programma's praten in plaats van over hetgeen beoogd wordt, zoals meer politiemensen op straat, werk van goede kwaliteit en het dienen van de veiligheid. Ik zie het ook voor onszelf in het debat als een uitdaging om telkens daarnaar terug te keren.

Dan kom ik op de echte taaleiskwestie. Het is goed dat buiten kijf staat dat daar niet op bekibbeld gaat worden. Wel kwam er een onderhuids punt boven over de vraag of het voldoende aan de taaleis bij de ingang van de opleiding al op orde moet zijn of pas als je vertrekt. Ik steun de benadering om de taaleis niet ter discussie te stellen bij de toegang of daarop te bekibbelen. De taal moet dan maar voordat de opleiding begint bijgespijkerd zijn.

Tot slot heb ik nog een vraag over de bezuinigingskwestie. Ik denk dat de Minister een heel geloofwaardige exegese heeft gegeven van de toenmalige uitspraken van het Kamerlid Van der Steur. Eén vraag blijft mij nog wel bij: is Minister van der Steur het helemaal eens met Kamerlid Van der Steur of komen er nog mitsen en maren bij?

Voorzitter: Tellegen

Mevrouw **Berndsen** (D66): Voorzitter. Deze Minister spreekt driemaal zo snel als de vorige Minister, maar ik moet er gelijk bij zeggen dat we niet

altijd even adequate antwoorden krijgen. Ik blijf erg bezorgd over de financiën. De Minister zegt dat de financiën bij V en J niet eenvoudig zijn. Ik zou dat een understatement willen noemen. Op efficiency wordt wel degelijk flink bezuinigd, terwijl de efficiency pas kan plaatsvinden als er meer gerealiseerd wordt door investeringen en technologische vernieuwingen. Dat zijn communicerende vaten. Ik ben erg benieuwd hoe de Minister denkt de bezuinigingen te gaan halen. Ik denk dat de politieorganisatie financieel zwaar onder druk staat en dat hetzelfde geldt voor het Openbaar Ministerie en, in iets mindere mate, voor de rechtbanken. Ik wil de Minister echt verzoeken of meegeven dat hij ervoor moet zorgen dat meegeven ervoor te zorgen dat er bij de begrotingsbehandeling voor 2016 meer budget komt voor de veiligheidsketen.

Voorzitter: Berndsén

Minister **Van der Steur**: Voorzitter. Ik begin met de bijdrage van de heer Van der Staaij, die mij adviseerde om niet te vervallen in afkortingen. Het is een van mijn doelen om dat niet te laten gebeuren. Ik word gek van de afkortingen en er zijn er ongelooflijk veel op mijn departement alleen al. Ik was van plan om er een lijst van te maken, maar daar ben ik na de eerste week mee opgehouden omdat het niet bij te houden was. Het leek mij een aardig boekje: de memoires van een Minister met alleen maar afkortingen op een rijtje.

Ik dank alle aanwezigen die hun zorgen hebben uitgesproken over de financiering. Ik geef nog even een paar hoofdpunten aan. In de totale taakstelling van de Nationale Politie van ongeveer 500 miljoen over een reeks van jaren zit ook een investering van 500 miljoen, die specifiek gericht is op technologische vernieuwing, innovatie, opleiding en al die andere aspecten die aan de orde zijn geweest. Ik heb een reorganisatiebudget en dat is nog niet uitgeput. Er zit nog 130 miljoen in. Het betekent niet dat ik me helemaal geen zorgen maak over de kosten. Natuurlijk doe ik dat, want je zult zien dat er meevallers en tegenvallers zijn. De vraag rijst dan of die meevallers opwegen tegen de tegenvallers. Daar rapporteer ik de Kamer periodiek over. Ik herken me niet in het beeld dat ik een financieel probleem van 1 miljard zou hebben bij de vorming van de Nationale Politie, zoals de COR heeft geschetst. De heer Oskam vroeg of ik in gesprek ga met de COR. Het antwoord is ja. Ik had dat gesprek eigenlijk al willen hebben, maar dat is me nog niet gelukt. Dat ga ik zeker doen, want ik heb nog niet eens gelegenheid gehad om kennis te maken met de COR, behalve dan gisteren met de voorzitter. Ik vind het heel belangrijk om ook met de COR gesproken te hebben, zeker over de zorgen bij de vorming van de Nationale Politie. Hiermee heb ik ook de punten van mevrouw Berndsén en van de heer Van der Staaij over de bezuinigingen besproken.

De heer Van der Staaij vroeg nog of Minister van der Steur het eens is met het Kamerlid Van der Steur. Ik kom hiermee in een lastig taalkundig proces terecht. Ga ik als Minister nog over de uitlatingen van een van de leden van de Kamer? Ik denk het eigenlijk niet. Ik herinner mij het Kamerlid Van der Steur als iemand die over het algemeen zeer verstandige dingen zegt. Ik hoop dat de heer Van der Staaij met die mededeling kan leven.

De heer Oskam vroeg hoe ik de ICT van de meldkamers aanpak. Ik heb er eigenlijk al antwoord op gegeven. Ik heb de zorgen gezien en het onderzoek laten doen. We pakken met de voorzitters van de veiligheidsregio's de zorgen op. Hetzelfde geldt voor de zorgen over het personeel die mevrouw Wolbert nog heeft herhaald. Het zal mij niet overkomen dat ik word geconfronteerd met de discussie over de kwaliteit van de meldkamers zonder dat ik de zorgen van het personeel heb opgepakt. Dat kan gewoon niet zo zijn en dat realiseert de organisatie zich ook.

De heer Bontes maakte de opmerking, los van een aantal andere punten waar ik me niet helemaal in herken, dat vooral gezorgd moet worden voor

de kwaliteit van de aangifte en de processen-verbaal. Volgens mij heb ik alle punten aangegeven waarbij we dat gaan doen, maar ik nodig de heer Bontes nogmaals uit om zelf te gaan kijken wat de laatste technologische ontwikkelingen bij de Nationale Politie zijn. Ik denk dat hij daardoor minder zorgen zal hebben dan hij nu heeft. Het is goed als we die zorgen wegnemen.

Ik ben heel teleurgesteld en verdrietig dat mevrouw Helder ontevreden is. Mijn doel in het leven als Minister is om de Kamer in brede zin tevreden en blij te maken. Ik zal met mijn aantekeningen in de hand nog eens naar mijn beantwoording kijken om te zien hoe ik dat in het vervolg beter kan doen. Ik ben het geheel eens met haar opmerking dat aangifte tot doel heeft om tot opsporing en vervolging te leiden en dat er ook opvolging moet plaatsvinden. Ik heb al toegezegd dat ik de Kamer erover zal informeren. Hetzelfde geldt voor het halen van de aanrijtijden zoals ze zijn afgesproken.

Mevrouw Tellegen vraagt of ik de Kamer wil informeren na het overleg met de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu. Het antwoord daarop is ja. Ik had al gezegd dat ik dat zou doen. Zij vroeg ook of ik wil kijken naar wat Arriva in Engeland met politiebestanden doet. Dat zal ik zeker doen. Ik weet niet wat Arriva in Engeland doet met de toegang tot politiebestanden, maar ik vermoed wel dat sommige Kamerleden niet heel enthousiast zullen worden als ik voorstel om de openbaarvervoerders toegang tot politiebestanden te geven. Misschien mag ik mevrouw Tellegen vragen om eens wat missiewerk te doen onder haar collega's om te bekijken of dat een haalbaar voorstel is, voordat ik er al te veel energie in steek.

Mevrouw Kooiman heeft gevraagd of ik met een goed bod wil komen voor de cao-onderhandelingen. Ik ben heel blij als ik de onderhandelingen weer kan gaan voeren en als de bonden bereid zijn om op mijn uitnodiging in te gaan. Aan de andere kant wil ik haar ook het plezier niet ontnemen om mee te doen aan de aangekondigde acties.

De taaltoets heb ik nog overgeslagen. Ik heb daar onbedoeld onduidelijkheid over laten bestaan. Misschien kan ik helpen door helder te zeggen wat ik volgens mij al twee keer gezegd heb: de taaltoets blijft wat mij betreft als poortwachtersfunctie voor de toegang tot de opleiding bestaan. Ik hoop hiermee een motie op dit punt onnodig te hebben gemaakt.

Mevrouw **Tellegen** (VVD): Zegt de Minister daarmee dat hij het tweede deel van zijn eerdere uitspraken, namelijk dat hij gaat kijken hoe hij de taaltoets effectiever in kan zetten, inslikt? Want daar zat het venijn. Als je een onderzoek gaat doen naar een effectievere inzet, zou het zomaar kunnen gebeuren dat we eindigen in het scenario van de heer Bouman, waarbij de taaltoets tijdens de opleiding zal worden ingezet, terwijl het van ons een harde voorwaarde bij de toelating moet zijn.

Minister **Van der Steur**: Ik heb net het woord «poortwachtersfunctie» genoemd en dat wil zeggen dat de taaltoets vereist is voor de toelating tot de politieopleiding. Daarmee is denk ik aan de vraag van mevrouw Tellegen voldaan.

De **voorzitter** Ik wil de leden nogmaals meegeven dat er mensen in functie aanwezig zijn. Ik vind het wel zo netjes om geen naam te noemen, maar een functie.

Mevrouw **Kooiman** (SP): Ik mis de reactie van de Minister op het inwerkprogramma, namelijk de adviezen van de 2.000 agenten. Dat mag natuurlijk schriftelijk. Ik zal ze nog mailen.

Minister **Van der Steur**: Mevrouw Kooiman heeft helemaal gelijk dat ik dat vergeten ben. Ik heb er al even doorheen gebladerd en ik moet zeggen

dat er wederom, zoals ik van de SP gewend ben, een deugdelijk werk met veel interessante punten is afgeleverd. Ik reageer graag schriftelijk op deze fikse tijdsinvestering.

De heer **Bontes** (Groep Bontes-Van Klaveren): Ik merk dat mevrouw Van Tellegen overweegt om haar VAO over de taaltoets in te trekken. Als zij dat doet, vraag ik het aan, want ik vind het nog steeds onvoldoende. Ik wil de garantie dat de kwaliteit van die toets, de zwaarte, eerder omhoog- dan omlaaggaat. Nu wordt eraan gesleuteld en dat wil ik niet.

Mevrouw **Helder** (PVV): Ik ben het eens met de heer Bontes. Mijn fractie vindt een VAO nodig. Ook als is het voor dat punt niet nodig, dan is het wel nodig voor de opmerking van de Minister dat de situatie in Duitsland op die in Nederland lijkt. Ik dien daarover een motie in, want dat antwoord was volstrekt ontoereikend. Wegens tijdsdruk in de tweede termijn was ik hier niet meer aan toe gekomen. Het VAO blijft nodig.

Minister **Van der Steur**: Het staat de leden vrij een motie in te dienen als ze mijn opmerkingen over het Nederlands als doel voor een goede politieorganisatie onvoldoende vinden. De taaltoets blijft om die reden als poortwachtersfunctie bestaan.

Ik proef dat de erkenning en waardering die politieagenten nodig hebben, door de Kamer uitgebreid wordt gegeven. Ik ben daar de Kamer zeer erkentelijk voor, want men heeft daar behoefte aan. Ik doe de herhaalde oproep, bijvoorbeeld aan de Commissie van Bezorgde Dienders die hier vandaag aanwezig is maar ook aan de bonden, om de waardering die de Kamer heeft uitgesproken aan hun achterban bekend te maken. Misschien is mevrouw Kooiman bereid haar 2.000 respondenten daarover ook te informeren.

De **voorzitter**: Ik dank de Minister voor zijn beantwoording in de tweede termijn. Mevrouw Tellegen heeft een VAO aangevraagd. Zij handhaaft haar verzoek. Dat VAO zal gepland worden met als eerste spreker mevrouw Tellegen.

De volgende toezeggingen zijn gedaan:

Toezeggingen:

- De Minister streeft ernaar de herijking voor de zomer naar de Kamer te sturen.
- De Minister streeft ernaar het aspect van de oneigenlijke taken voor de zomer naar de Kamer te sturen.
- De evaluatie van het doen van aangifte onder nummer komt dit voorjaar naar de Kamer.
- De Minister zal het WODC vragen onderzoek te doen naar oorzaken van de daling van de aangiftebereidheid.
- De Kamer wordt binnen één jaar geïnformeerd over het inspectierapport over de manier waarop aangiften worden weggeschreven.
- De Minister zal de Kamer na het zomerreces informeren over de vraag of een wetswijziging nodig is met betrekking tot de juridische positie van agenten die geweld hebben aangewend.
- De Kamer wordt geïnformeerd over de uitkomsten van de gesprekken met de Staatssecretaris van I en M over de te nemen maatregelen met betrekking tot veiligheid op het spoor.
- De Minister bekijkt het aspect van toegang tot politiebestanden voor vervoerders.
- De Minister geeft een reactie op het inwerkprogramma van de SP.

Sluiting 14.00 uur.